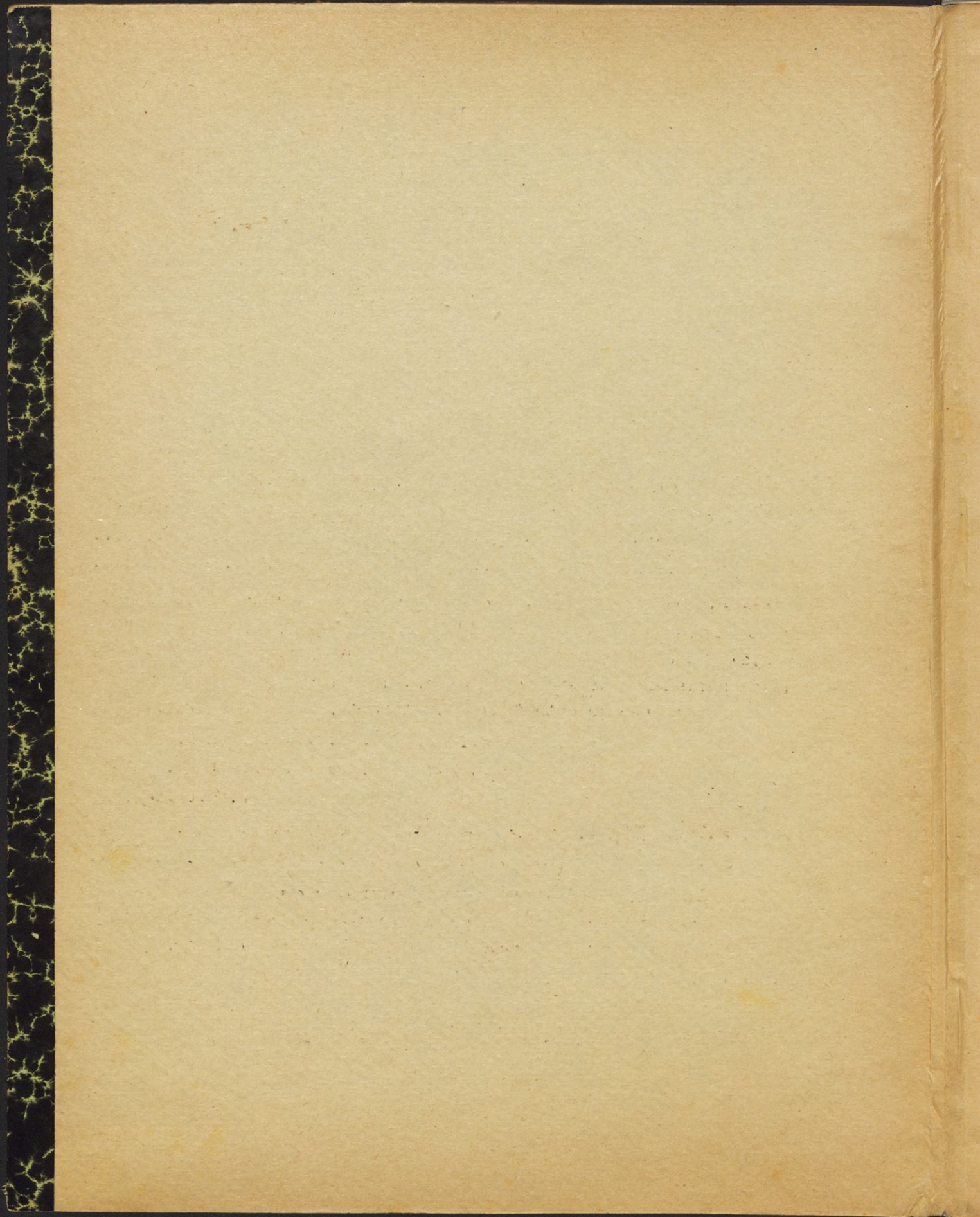

F. Lehár:

Pl. 65

Groß Luxemburški

O s e b e :

Renee, grof Luxemburški
Knes Basil Basilovič
Grofica Stasa Kokozow
Armond Brissard, slikar
Angelo Didier, pevka velike pariške opere
Juliette Vermont
Sergej Menčikov, notar
Pavel pl. Pavlovič, ruski poslaniški svetnik
Pelegrin, občinski uradnik
Anatol Seville,
Henry Boulanger, slikarji
Charles Lavigne,
Sidonie
Coralie modeli
Anelie
Francois, sluga
Ravnatelj „Grand Hotela“,
James, liftboy.

tenor

Prvo dejanje se igra v ateljeju slikarja Brissarda. Drugo
v palači pevke Didier in tretje v vestibulu pariškega „Grand
Hotela“.

Kraj dejanja: Paris.

Čas: Sedanjost.

Prvo dejanje.

Mansardna soba v V.nadstropju. Slikarski atelje Armanda Brissarda. Atelje ne sme biti luksuzno urejen, pač pa čisto bohemski. -- V sredini na desni stoji slikarski podstavek (Staffelei), pred njim stol. Na stenah vise razne risbe, kakor: odtiski iz mavca, 4 odtiski obrasnih mask, nekaj starega orožja, n.pr. 2 rapirja, 2 noča in 2 težki kavale-rijski sablji. Različni kostumi iz klasične dobe, n.pr.1 ženski kostum Julije (Romeo in Julija), 1 Butterfly-kostum, 1 biedermeier-kostum (komplet), 2 poljska kostum, 1 kostum „Marija Stuart“, 1 kostum Macbeth, dalje: navadna stolaža s slikarskimi rekvizitami, kakor: lon-ci za barve, razni čopiči, deske za barve pri slikanju. Pohištvo sestoji iz od vseh vetrov nanešenega, kakor: omara starega tipa (Schublade-kasten), miza, 1 fotelj (rococo) 3 stoli (alt Wien), 1 obešalnik, dol-ga ozka lesena klop. 1 altarska slika s stobriščem z ogljem skicirana in sicer se ta slika nahaja v lesenem okvirju s dvonožnim stojalom. Okvir naj bi bil po priliki 125 cm dolg, 1 m visok in višina celega sto-jala 2 metra s okvirjem vred. (Višino stojala in okvirja je določiti po velikosti oseb, ki imajo posla s stojalom). V sprednjem delu platna v okvirju je odprtina, skozi katero se lahko poda roka onera, ki stoji na drugi strani okvirja. Ta odprtina je zamašena s papirjem. Glavni vhod po sredi skozi široka vrata. Pred vrati temno. Zamisli si IV. ali V.nadstropje. V sredi na levi vrata. Na desni široko in dokaj visoko podstrešno okno, ki daje ateljeju potrebno svetlobo. Pred oknom stop-nice. Dnevna svetloba! --

Ko se zastor dvigne, sedi Brissard pred stojalom in slika. V ustih kratko pipo. Nosi svetle modne hlače in ženstast suknjič, na glavi okroglo čepico s malim repkom. - Juliette v preprosti ulični ali selo šik oblekci stoji na stopnicah ob odprtem oknu. Čuje se glasba, ki spremlja spreved mask, ki marširajo spodaj pod oknom. Pustni torek. (Levo in desno od režiserja).

1. prizor.

Juliette, Brissard. Spodaj zbor.

Št.1. Introdukcija.

Juliette, Brissard, za odrom zbor.

Karneval! Ti si najkrasnejši čas.

Tralala - - - -

Kdor najbolj nori, ta je kralj pri nas.

Maškar trop tu pognaja se v galop.

Tralala - - - -

Petje se glasi, smo veseli vsi.

(Šop papirnatih cvetic je vrgeel nekdo skozi okno).

Juliette: (govori) Haha! Slabo pogodil!

Vsi: (poje) Radost nam je parola, ki danes vodi mladi svet.

Juliette: (Ke jê je nekdo sadel s papirnato trobento) Bravo, je že boljše!

Vsi: Kdor ni filister star gre s nami pet,
 Kdor ni šmerikavec, gre ljubco gret.

Juliette: (vrže papirnato trobento nazaj) Tu revanša... bum, sadela!

Vsi: Enkrat cvete mladost nam,
 in danes cvete prekrasno.

Juliette: (šop papirnatih rož in podobno pade skozi okno) O hvala za pozornost!

Vsi: Naj te objamam zdaj, deklič, gorko,
 nikdar veselo več tako ne bo.

Juliette: (Pustna čepica prileti skozi okno) Tako je prav, danes norino vsi!

Vsi: Karneval! Ti si najkrasnejši čas.
Tralala - - - -
Kdor najbolj nori, ta je kralj pri nas.
Mažkar trop se poganja v galop.
Tralala - - - -
petje se glasi, smo veseli vsi.

Juliette: Seveda, Rence da manjkal bi
v predpustnem ton poč trušču.
Ah pusti sliko, čas zdaj ni,
pridruživ se hrušču.

Brissard: (nekoliko jezavo)
Naj vzame vrag ta karneval!
Če z delom ne zasluži nič,
iz sebe letel bom kot ptič.

Juliette: Medved! Pojdi, Armand!

Brissard: No, mar ni res?

Juliette: Ah kaj, želim se amisirati!
In če ti to ni prav - -

Brissard: No kaj?

Juliette: S kom drugim hočem to probirat!

Brissard: Fovej mi tudi, pa takoj:
k oltarju mora brž s teboj!

Brissard: (vzdihuje) Ah da!

Juliette:

Tak je torej moj karneval! Ta puščoba! (vzdihuje).

Brissard:

Kaj nisam varoka dovolj? Jaz, rojen Rubens - kaj Rubens? - Tician! -
Kaj Tician? - Rafael! Vse v eni osebi.

Juliette:

Poznan te litanije!

Brissard:

Da - jaz, ki nosim v sobi Venero, Venero, kakršne je doslej še nihče ni nosil -

Juliette:

(ga oponaša) Venero, Venero, in za katero naj ti bom jaz model! - He, dragi moj, Venere brez poroke ne bo!

Brissard:

Foj! Kako si nezcupljiva!

Juliette:

Brez poroke Venere ne bo! Ti sploh ne veš, če sem ustvarjena za Venero! Da sem pa ustvarjena za dobro gospodičjo, to pa prav dobro veš.

Brissard:

Kdo pa pripravlja vsak dan tako sijajne menije za najin diner - ti! Prva jed: Potage poumo de terre (lag.: potaž pou de tar), druga jed: Krompirjev ragu. Tretja jed: pečenka - naroč pečen krompir!

Juliette:

Da, dragi moj krompirjevec! Kromar nama daje le še krompir na upanje. On je pa tudi še edini, ki veruje v tvojo in Reneejevo bodočnost.

Brissard:

(postavi štafelaje in stol na desno v osadje; razburjen) Prosim, ne govori mi o Reneeju -

Juliette:

Seveda! Tvoj plameniti prijateljček - visokoročni gospod grof Renee Luxemburg - posestnik velikih posestev v Rusiji, ki so pa šalibog konfiscirana, ker bi jih bil drugače še zdavnaj pognal, kaj je on? - Nič! - Kaj ina? - Ničesar! - Vse je nabil in napravil. (Kaže na sliko v okvirju, ki stoji zadaj) Njegovih slikarjev pa tudi ne kupi živa duša. Žalostno so obošene!

Brissard:

(energično) Ne pozabi, kaj imam zahvaliti njegovemu očetu. Le s njegovo pomočjo sem se mogel posvetiti umetnosti!

Juliette:

Uboga umetnost, s katero zalužiš komaj 25 frankov na teden!

Brissard:

Očitek mi revščino - Julietta, brezarčna si!

Juliette:

Ah - tako, brezarčna sem? Saj potem sem pa očevoč - in lahko grem. (Se dela kot da hoče oditi) Takoj lahko grem. (Gre nekaj korakov proti vratom, obstane) Nikomur se ne vtiljujem! Jas že ne! Meni ni treba - hvala Bogu! Ha! Smešno! - Pa grem. No, sbogom! (Obstane ob odprtih vratih) Kaj sem že hotela reči - da - vse prav lepo pozdravi - prijatelje in prijateljice - vse današnje piknikovce - in - in - in Helia vsem skupaj dober tek - pa sbogom! - (odide).

Brissard:

(ostane mirno na svojem prostoru, se mirno veseli Juliettinoga odhoda).

Juliette:

(se vrne in pomoli glavo skozi vrata. Mala pavza) Ali nisi nekaj rekel?

Brissard:

(čisto mirno) Jas? Ne!

Juliette:

Tako torej, brezarčna sem. A ti mirno pušiš, da grem, ne da bi mi rekel „na svidenje“? Egoist! Niti prebledel nisi! - (gre grozeče proti njemu) Zakaj nisi prebledel?

Brissard:

Kako naj prebledim, ko nimam niti denarja za barvo. Sicer sem pa prav dobro vedel, da se vrneš. (Razprostire roki) Julietta!

Juliette:

Tak nesramnož! (ga poljubi; jezikevo) Bog ve, če sva midva pravi par!
Kaj pa imam od tebe?

Brissard:

Malo -- in vendar mnogo. Najhen skromen čen, prav topel in prijeten --
kot golobčka živiva.

Juliette:

(ginjena) Ha, hm -- kot golobčka. Ti bi priletel a jaz bi sletela. (po-
kaže nanično, kot da je vrže is golobnjaka).

Brissard:

Potem bi spot ti priletela --

Juliette:

A zdaj bi pa ti sletel -- in še kako. To bi bilo krasno! Ali no?

Brissard:

(z olanom) Pa še kako!

(sedeta k mizi.)

Št. 2. Dvospev.

Juliette. Brissard.

Brissard: Paš sobica le in ravno sa dva,
da sta sama.
Prav blizu nebes v podstropju je ros,
pa kaj zato?!
Nič nas tu ne skrbi, a kaj, je še tako,
sva dva!

Juliette: Ti slikaš portre, jas kuham kofe,
kako lepo!
Jas hvalim portre, ti hvališ kofe,
tako naj bo!
Da sva le dva? Saj nisva sama,
saj ljubezen je tu doma!

- Brissard: In dota, katero ti dobiš?
- Juliette: Saj vendar ti za vse skrbiš!
Suh si kot niš, enaka sva oba.
- Brissard: Suh sem kot niš, enaka sva oba.
Svoboden sem vedno kot v zraku je ptič.
Če vse zapravim, ne brigaj se nič.
Sem pač bohem in ves svet je moj,
to dobro vem, srečen bom nocoj.
- Juliette: Živiva po svoje, kaj briga naj cilj?
- Oba: Zgubilš kar tvoje, saj dosti manj sil.
Slečeš še srajco, kaj pač zato,
pojdi' ti fantič, ne šalujva za njo!
- Juliette: Če denarce dobiš, to se razživiš,
mi kupiš koj klobuček svilen,
ni lepši noben, da bolj boš moj.
Prstan še slot in bisor na vrat,
kot imela bi knežji grad!
- Brissard: In auto nato, hitrej da bo šlo, če treba bo.
Pa rakoplov si kupiva nov, kaj nam je to!
Kar svet ima, to nima vse da,
saj denarja je kot sona!
- Juliette: Oh to so prazne sanje le.
- Brissard: Kako lahko se vse podre!
- Juliette: Suh si kot niš -
- Brissard: Suh sem kot niš -
- Oba: Enaka sva oba!
- Brissard: Svoboden sem vedno kot v zraku je ptič,
če vse zapravim, ne brigaj se nič.
Sem pač Bohem in ves svet je moj,
to dobro vem, srečen bom nocoj.

Juliette: Živiva po svoje,

Oba: Kaj briga naj cilj,
zgubiš, kar je tvoje, saj dost imaš sil.
Sledeš še smajco, kaj pač zato,
pojdi ti fantič, ne žalujva za njo!

(Po petju ples, nato levo I proč).

2. prizor.

(Za odra se čuje smeh in kričanje).

Saville, Boulenger, Lavigno, Sidonija, Avrelija, Coralia, vsi opremljeni z zavojčki. Vsi karakteristično kostumirani, vendar ne karikirano.

Saville:

(vstopi prvi) Kje sta Brissard in Julietta? (Gre k vratom na levi I in jih odpre) Prikažite se!

Brissard in Julietta:

(vstopita).

Vsi:

Bog daj, otroci! Servus!

Saville:

(zapit usetnik, jovijalen, debel, vedno se smeječ) Servus Tintoretto! Bog te živi, mala Nisetta! Haha!

Boulenger:

(suh, norvozen kozobradec. Julietti) No, kaj pa Venus, ali je Brissard že vzel nero?

Juliette:

(pomembno) Moja nera je polna!

Sidonie:

(lepo, živahno in veselo dekletce) Otroci! Požrtijo za bogove inno s sabo!

Saville:

Razveži še zavojce, nasarensko sem lačen!

Lavigno:

Ali veste, kaj je v tem zavojcu? (drži zavoj visoko).

Vai:

Kako naj vemo! No kaj? Kaj?

Levigne:

Jegulja! - (vai: Oh!) - Prekajena jegulja! - (Vai: ah! ah!) - Moja najljubša jed, katere nikdar ne delim z drugimi. (Nekateri: Oh požeruh!)

(Drugi: Umazane!)

(Med tem se dame sbora hitro pripravile nizo za pik-nik in jo postavile v sredino odra. V istem trenutku se pojavita med vrati dve slugi, ki nosita vsak po eno veliko taso, na kateri so jestvine za slikanje nepisnih plošč a la (Stilleben) in sicer in sicer na eni tasi: prešičeva glava itd., na drugi raznolično sadje, kakor breskve, banane itd.)

Saville:

(ko zagleda slugi s tasama, vsklikne) Ha, kakšna neboška prikazen!

Brissard:

(se vzravna) Moj aranžma!

(Vse se postavi v špalir in se komično-spoštljivo klanja obema gravitacijsko nastopajočima slugama, ki položita tasi na nizo in z vso grandoszo odideta).

Juliette:

Ampak ljuba duša, Brissard - ali je v Parizu še kak tako lehkomišeln delikatesnik, da tobi še kaj da na upanje?

Brissard:

Ne razburjaj se. Ta aranžma pošilja trgovec tu vis-a-vis, da bi mu naslikal tihožitje na izvesek za trgovino., kar pa naj ne moti slavnih piknikovcev. Take aranžmame slikam po fantaziji.

Coralie:

No, in ti Julietta - kaj si pa ti prispevala?

Juliette:

Ne bojte se, ničesar vam ne pojem. Z Brissardom bova delila njegovo tihožitje. Sicer pa prinašam njemu nekaj prav posebnega.

Vsi:

Kaj pa?

Juliette:

Isto, kar je mala Fleretka prinesla svojemu dobremu Pieru za pik-nik.
Saj vendar poznate bulvaridsko pesnico o Pieru in Fleretki!

Vsi:

Da, da! Haha!

Juliette:

(Brissardu) Ali si zadovoljen?

Brissard:

O, popolnoma!

Štev. 3. Chanson.

Juliette: Pierre je pisal na Fleurette:

K meni prid nocej,
vsemi grand toilette,
slati srček moj.
Goste imen hyperchic,
Mini, Fini, Frederic,
in kot najnovejši fin pik-nik.

Frederic da dva kolača in prinese sekt,
vaak kaj dobrega naj plača, večji bo efekt.
Ti Fleretka pa mi daš, kar najlepšega imaš,
najlepšega imaš.

Da fantu večji tok je,
če strože mi deklič,
dekliču lepši svet, je,
če ljubi ga fantič.

Jas ljubim te goroče,
in da ne bo zamer,
ljubezenske ni sreče,

če dober ni desert!
 Da fantu večji tek je,
 če streže mu deklič,
 dekliču lepši svet je,
 če ljubi ga fantič.
 Jas ljubim te gorečo,
 in da ne bo samar:
 ljubosanske ni sreče,
 če dober ni desert!

Čita pisemce Fleurette,
 zvito se smehlja,
 vzame svojo grand toilette,
 k Pieru je odšla.
 Nogavičke svilene,
 srajčko, hlačke prekrasno,
 lep klobuček tud' seve, dekolte.
 Frideric prišel je z Mini
 pili so vsi sekt,
 dišal tudi je pač Fini,
 bil je to efekt.
 Zdaj je tu Flerette,
 Nimaš nič ti za supe,
 ah nič ti za supe.
 Prinašam ti, fantiček,
 kar lepega imam,
 krasoto mladih liček,
 tolo ti, dušo dam.
 In če tud' nimaš jesti,
 prinašam ti svečer

najboljše kar imam,
da le dober bo.

Da fantu večji tek je,
če stroše na deklič,
dekliču lepši svet je,
če ljubi ga fantič.
Jaz ljubim te goreče,
in da ne bo zamer:
ljubozenske ni sročje,
če dober ni desert!

Saville:

(polnih ust) Dragi moj Kastor - kje pa je ostal tvoj Polluka, naš paradni grof Renee?

Brissard:

Renee? Ta je danes za nas mrtev. Zajel ga je veseli pustni trušč in pred večerom ga ne bomo videli.

Boulangier:

So pa tudi danes tu spodaj prokrasne maske!

Saville:

Tako je! (Navdušen) Ženske, ah, ko ne veš, katera je lepša! Posobno ona zasenči vse druge - pri noji veri! Da nisem bil tako lačen - bi se ne bil ganil od nje!

Lavigne:

Misliš Angole Didier, star naše opere?

Saville:

Da - in neprestano ta prokleti knez za njo.

Sidonie:

Smožno! Saj ima razmerje z njim.

Juliette:

Razmerje? Angole Didier? Ne, to ni res! Jaz poznam njena načela, bili

sva na konzervatoriju in vedno dobri prijateljicã. Pot do njenega srca vodi le mimo oltarja. Knez Bazil Baziloviã jo je dal izobraziti brez vsake sebiãne misli.

Brissard:

Splošno se pa že govori, da jo brez vsake sebiãne misli poroãí.

Seville:

Kaj - ta stari pedagrist se hoãe ženiti?

Juliette:

Zakaj ne?! Kneginja - to bi se ji prileglo. Ona že od nekãaj visoko leta. (povdarjajoãe) Da, dragi moj Brissard, ne ãodnostne deklice hoãemo poroke. Zapomnite si to, gospod mazaã! Vous comprenez?

(Godba, smeha hrušã, vpitje se ãuje z ulice).

Vsi:

(kriãe drug preko drugega) Halo! Maškar trop!

Juliette:

Morda je tudi Angole Didier poleg! (Steãe k oknu).

Vsi:

(v veselom raspoloženju hite k oknu in mahajo z robcí skozi okno) Živel karneval!

(Zelo živi prizor na odru. Z ulice se ãujejo doneãí „hura“ klici. Del maškar (moški in ženske) plane na oder).

Št. 4. Nastop Reneeja.

Zbor: Karneval, ti si najkrasnejši ãas
 Tralala - - - -
 Radost nam je parola,
 ki danes vodi mladi svet.
 Kdor najbolj nori, je kralj pri nas,
 maškar trop tu poganja se v galop.
 Tralala - - - -
 potje se glasi, smo veseli vsi!

Živi luxemburški grof,
 saj on predpusta kralj je!
 Nima nič, pa kaj to še,
 pampal bo nadalje! Zdrav!
 Zdrav! Zdrav, le živi brez težav!

Renee:

Ti narod moj, oj hvala ti
 za tvoje slavlje tak lepo,
 pozdravljam vas vse milostno,
 saj ljubim vas zvesto!

Zdravo! Otroci, zdravo!

Vsi:

Zdravo! Zdravo! Živjo! Zdravo! Živio! Živel grof Luxemburški! Živel!
 Zdravo!

Renee:

Moj praded bil je Luxemburg,
 o njem so pesni pele,
 da vse zabil je, vse sapil,
 kvartal noči je cele.
 To bil je tisti lustikus,
 milijone je napravil.
 Z konami, konji, vinom, psi
 on vedno se je bavil.
 Potomci brez denarja
 so stali sred viharja
 in s puzpox dalje zdaj žive,
 dolgovi nič jih ne skrbe.

Tak liri liri liri,
 denar naš šel je čari,
 zabit, zapit, razlit, da da,
 kot luxemburčan to pač zna.

Skrbi ne ne morijo,
 menice ne skrbijo,
 življenje liri, lari, lump,
 je velik pump!

Zbor: Tak liri, liri, lari,
 denar je šel ves čari,
 zabit, zapit, razlit, da da,
 kot luxemburčan zna!

Renee: Skrbi ne ne morijo,
 menice ne skrbijo!
 Življenje liri, lari, lump!
 Je velik pump!
 Pa je velik pump!

Moj pa bil dober gospodar,
 je sinu grad zapustil,
 jaz bal sem se, da ni denar
 bi renome pokvaril.
 Švups, okna naj se vra odpro,
 lete naj spot cekini,
 kot plemač cel sea demokrat,
 ljudje smo vsi edini.
 Veselo ^{vsi} ~~mi~~ živimo,
 zdaj nič več ne skrbimo.
 Je sginilo pač vse slato,
 ves svet je moj, halo, halo!

Tak liri, liri, lari,
 denar naš šel je čari,
 zabit, zapit, razlit, da da,
 kot luxemburčan to pač zna.

Skrbi ne ne morijo,
 monice ne skrbijo,
 življenje liri, lari, lump,
 je velik pump!

Zbor: ~~Skrbi ne ne morijo,~~
 Tak liri, liri, lari,
 denar je šel ves čari,
 zabiti, zapiti, razliti, da, da,
 kot luxemburžan zna.

Renee: Skrbi ne ne morijo,
 monice ne skrbijo.
 Življenje liri, lari, lump!
 je velik pump!

(Med petjem je vladalo med zboristi veselo in rasposajeno vrvenje. Miza in stoli so bili postavljeni v stran.)

(Reneeja je prineslo trop mask v triumu na ramah na oder. Je v fraku, cilindar postrani na glavi, v eni roki tyrsovo palčico okrašeno z raznobarvnimi trakovi, v gubnici veliko belo krizantemo, v drugi roki odprto šampanjsko steklenico).

(Polna živahnost zbora).

Brissard:

(dvigne čašo vina) Prijatelji in prijateljice! Ta čaša naj velja čarobnomu princu iz karnevalske dežele! Grof Luxemburg naj živi! Živio! Živio! Živio!

Vsi:

Živio! (kot iz enega grla).

Renee:

(komično ginjen) Otroci! - Srce mi ne da - razdeliti moram svoj denar med narod! (Vzame iz šepa v telovniku dva soua ter ju drži med prstoma roke in ju visoko dvigne) Tu - ostanek knežjega premoženja! (Vrže oba

soua visoko v zrak, da padeta v sredino odra) Razdelite si ga! - Vsak pol! Križ in moč!

Saville:

(z že pijanim glasom) Naj živi plemeniti darovalec!

Vsi:

Živio!

4. prizor.

Projšnji. Pelegrin, Menčikov, Pavlovič v črnih dozminah, s krinkami na obrazih) (Pojavijo se med vrati in pokličejo unisono:) Pardon!

Julietta:

(komično prestrašena) Za božjo voljo! Inkvizicija!

Brissard!

Svet črne trojice!

Saville:

Mafija!

Pelegrin, Menčikov, Pavlovič:

(potiskajo Reneeja v kot) Grof Luxemburg, v imenu zakona moramo govoriti z vami.

Renee:

(se ustraši) Rubežna komisija! Zapečatili ne bodo!

Pelegrin, Menčikov, Pavlovič:

(šepčejo Reneeju) Vašna afera! Govoriti moramo z vami na samem!

Renee:

Kar takoj?

Pelegrin, Menčikov, Pavlovič:

Normdona! Gre vam za velikansko vsoto!

Renee:

Oh! (veselo družbi) Dama in gospodje! Prosim, da ne pustite trenutok samoga, gospodje ne hočejo očitveno napumpati. (Se obrne k onim trem) Slavna domino-partija, takoj sem na ~~vašnem~~ vaši uslugo, le svoje goste še sprosim. (Juliette in še nekaj dam se za obesijo na roke) Torej pojdemo!

Štev. 4 1/2. Odhod.

Zbor: Tak liri, liri, lari,
denar je šel ves čari.
Zabit, sapit, razlit, da da,
kot luxemburčan to peš ma.
Skrbi nas ne morijo,
menice ne skrbijo,
življenje liri, lari, lump,
je velik pump!

(Odidejo vsi med glasnim smehom in govorjenjem, le tri domine ostanejo).

Saville:

(se na vratih obrne in zakliče:) Zadržim jih! (Odide).

4. prizor.

Pavlovič, Menčikov, Pelegrin. Potem Basil.

Pelegrin:

Knez Basil Bazilovič bo s nami zadovoljen. Grof Luxemburg je naš mož. Počemu slopomišljenje! Zakaj ne poroči knez Basil Bazilovič gospodično Didier kar takoj?

Menčikov:

To ne gre kar tako. Gospodična Angele Didier je neščanskega rodu in takega sakona bi car nikdar ne dovolil.

Pavlovič:

Zato se mora Angele najprej poročiti s grofo Luxemburškino, da bo grofica. Čez tri mesece bo mladi par ločen in vlada ne bo mogla več braniti, da vzame knez ločeno grofico za ženo.

Pelegrin:

Toda kaj poreče grofica Kokosova, s katero ima knez že več let -

Menčikov:

Grofica bo reducirana. To gre pri nas kaj lahko.

Bazil:

(vstopi po sredi) O kako sem zaljubljen. Tega ne zdržim več! Gospodje, prosim stol!

(Menčikov postavi stol v srodino odra).

Sesti moram! (Sede) Oh kako sem zaljubljen!

Štev. 5.

Bazil, Pelegrin, Menčikov, Pavlovič.

(Klavirski izvleček).

Bazil: Zaljubljen sem, to moram vam priznati,
saj sem ne vem, kako bo to prestati.
Zaljubljen sem, srce mi v prsih skače,
zaljubljen sem, nihče ni bil drugače.
Zaljubljen sem, kot ona švlična plošča,
Moje srce ne vem kako naj utešim.
Zaljubljen sem, zaljubljen sem,
verjeti noče nikdo, da nogoče je.
Da, da, da, še nikdo,
da nogoče je še to!
Tu v srcu kliče zdaj,
sbudi se ti večno,
prekrasni lepi naj!
O pazi pazi, zdaj mira ne bo nazaj,
zdaj zopet ti cvete ljubosni naj!

Basil:

Oh, če pojde le vas gladko! In bi le stara Kolinda ne svedela, da jo hočem pustiti na cedilu. To strašilo zahteva, da jo poročim. Ali veste, kaj se to pravi, poročiti 10 letno ljubico na vladni ukaz? Oh, oh, moja sladka Angela, ta čista nedolžna cvetka, kako bi bila neorečna, če bi jo jaz pustil. Ah kako je ljubim, gospodje -- strahno -- grozno -- nesarensko -- salamensko -- peklenško -- aah! Ah moja serdačnoja milinkaja, ja tebja ljublju.

(Pavlovič, Pelegrin, Menčikov se smejejo).

Ne smejte se, gospodje. Če je človek v mojih letih še vedno tako zaljubljen je prava neoreča.

6. prizor.

Prošniji. Renee z leve.

Renee:

Gospoda, na uslugo sem vam.

Basil:

Kaj? Tale?

(Pavlovič, Pelegrin in Menčikov nemo pritrdijo, postavijo stol na levo stran odra in potisnejo Reneeja nanj).

Renee:

(sede) Gospoda, kaj mi je, da sem ta hip brez denarja. Čisto sem suh.

Pelegrin, Menčikov, Pavlovič in Basil:

(vsi naenkrat) Izvratno!

Basil:

Sramotno! Volja sveta se voseli.

Renee:

Tako? (ne razume).

Basil:

Čaka vas veliko presenečenje. Imali boste še danes mnogo, mnogo denarja!

Renee:

Jas -- mnogo denarja? Ali je morda konfiskacija mojih posestov prokli-

cana?

Basil:

Kje neki!

Renee:

In kdo bo tisti osel, ki mi da denarja?

Basil:

(vzrodoščen) Tisti osel je še tu! (Ostali trije nemo pritrdijo).

Renee:

(se tiplje in si mame oči) Ali sanjam? Ali spim? Prosim, ne budite me. Jaz dobivam denar samo še v sanjah!

Basil:

Očen Harašo! Gospod grof, treba vam je poprej izvršiti le malenkostno formalnost.

Renee:

Velikansko, če hočete! Toda hitro - preden se zbudim.

Basil:

Oženiti se morate!

Renee:

(poskoči) Oženiti!

Basil:

Le začasno, mimogrede.

Renee:

Čemu naj se potem ženim?

Basil:

Zato, da se čez tri mesece spet ločite!

Renee:

Ali čemu vas to?

Basil:

Kaj vas briga?

Renee:

O prosim! Vedeti moram vendar - - -

Basil:

Za to bogatelo dobite 500.000 frankov.

Renee:

No! Potem ni je že vseeno, čemu in zakaj.

Basil:

Torej ste zadovoljni? (Mu rudi roko).

Renee:

Z donarjem popolnoma. (Hoče udariti v roko, a si premisli) Stojte, a kdo mi jamči, da bom čez tri mesece spet svoboden? Včasih se žene ni mogoče iznebiti.

Basil:

Ločitev zakona se proglasi vsekakor po vaši krivdi.

Renee:

Zakaj po moji? Jas bom vendar nedolžen.

Basil:

Saj to je tisto - ako je mož nedolžen, zakon ni zakon.

Renee:

Kako mislite to?

Basil:

No, nedolžen mož - pa zakon!

Renee:

Razumna-

Basil:

Danes je 18. januarja in čez tri mesece se oglasite na našem poslaništvu- (Renee: Bon.) Med tem vse uredimo za ločitev vašega zakona. (Renee: Bon). Sedaj pa dobitešek na angleško banko, da morete Paris takoj zapustiti. (Renee: Bon - bon.) Tu imate dva franka pa si kupite bonbon.

Št. 6. Kvintet.

Štev. 6. Kvintet.

Basil, Pavlovič,
 Menčikov, Pelegrin: Ta nek odškodnina naj bo!

Renee: Ta nek odškodnina ni bo!

Vsi Štirje: Petstotisoč vam dajo!

Renee: Petstotisoč ni dajo!

Oni Štirje: Zdaj dovoliti ni težko!

Renee: Pač dovoliti ni težko!

Pardon, samo hip.

Še nekaj bi vprašal,
 nerad bi vam to kodaj oponašal,
 deklo me skrbi!

Je staro zelo?

Če všeč mi ne bo,

kupčije ne bo.

Oni Štirje: Če všeč mi ne bo, kupčije ne bo.

Renee: Je mlado?

Oni Štirje: Pa zelo! Mnogo mlajše!

Renee: Je lepo?

Oni Štirje: Pa kako! Mnogo lepše!

Renee: Prav tako!

Mar narava tej ubogi

dala je dve levi nogi?

Ali bres sob je? Las nič nima?

Tolsta, suha? V srcu zima?

Ima loperje, dolge krake?

Je surova, vsa rogata?

In ksantipa tu (pod nosom) komentata?

Ali je gospod papa... (gesta: pod ključem)

v sobi tihi zdaj doma?

Ali pa ta čedna dama
 morda je še mlada mama?
 Ako ima to lastnosti,
 potlej nje mi je sadosti.
 Je tako:

Oni štirje: Ali ne! O kontrar!

Renee: Vse lepo pa obrajt!

Oni štirje: Pa kako, prav zelo!

Renee: No, lepo!

Čistih petstotisoč frankov
 zdaj dajte mi naglo,
 to se spleča vsaj.

Če je res vaa paabel dama ike,
 sea donar, kupčija je še fiks.

Oni štirje: Čistih petstotisoč frankov zdaj
 dajte mi naglo, to se spleča vsaj.

Renee: Zakon tak rad sklenem vsak dan,

Vai: Če dobička kaj za to imam. (ima).

Bazil:

(po petju) In zdaj, gospodje, blagovolite povabiti senkaj še dano --
nevesto.

(Pavlovič, Menčikov in Pelegrin odidejo po sredi).

7. prizor.

Bazil. Renee.

Renee:

(presenečen) Torej jo bom videl?

Bazil:

O, nasprotno. (Se ozira) Ali imate kak parovan ali kaj drugega špan-
skega v hiši?

Renee:

Žal, ne!

Bazil:

(Opazi oltarno skico, ki je skicirana na velikem risalnem papirju s
ogljem in je v stoječem lesenem okvirju) Pa vzemiva tole!

Renee:

Za božje volje, to je moj osnutek oltarne slike.

Bazil:

A tako, jaz sem pa mislil, da je kostanjev drevored. -- Ne, nič ne škod-
di. (Vzame leseni okvir in ga postavi na levo stran odra počez, tako
da je ozka stran obrnjena k občinstvu, ter tako predstavlja špansko
steno. Vzame na desni in levi sedaj po en stol, ju postavi na vsako
stran okvirja).

Renee:

(smeje) Aha, nevesta bo stala na eni, jaz na drugi strani! Kakor Pi-
rampus in Tizba!

Bazil:

Da, tako je! A še nekaj! Do ločitve svojega zakona boste svoj priimek
„grof luxemburški" odložili. (Mudi Reneeju roko) Vaša kavalirska čast-
na beseda?

Renee:

(udari v roko) Kavalerijska častna beseda!

Basil:

Tako, zdaj pa pojdite!

Renee:

(ko odhaja) Neznanka ne neznansko razburja. (Odide levo).

Basil:

(sam) Priprave za poroko so gotove. (Kaže na levo) Na tej strani separe za ženina, (kaže na desno) na tej pa separe za novostico. Čez tri mesece bo ločitev in potem - (si odgrne sramjjo) O molči arce, sedaj prihaja ona.

8. prizor.

Basil. Angele.

(Ob vhodu se pojavi Angele Didier v sijajni soiroctoaletni, klobuk, plašč).

Basil:

(ji hiti nasproti, ji galentno poljubi obe roki, nežno, polglasno k Angele) Vse je v redu. Izvolite sestri, Angele. (Odhajaje) Angele! Oh! Oh! Oh! Busei! In zdaj hitim po grofička. (Odide levo).

Angele:

(sama, se ogleduje) Oh! Prav apartno! Skoraj pustna šala - ali prinese mi knežjo krono!

Št.7. Nastopna pesem Angele.

Štev. 7.

Angelo: Žena bom jaz danes še,
 a kdo mi bo mož?
 Mi nepoznan on danes je,
 egul, samo da mož!
 Nihče tu! Prazno vse!
 Moj soprog, o noj Bog!
 Sara naj tu ostane,
 v kraju tam pač nepoznanca.
 Ni mi smen,
 in prav nič zanimiv je pač
 ta sveti ni zakonski stan.
 A jaz ne smatram resno ga,
 v slučaju tam smehin se ga.
 Zakonski stan še ni mi smen!
 Ljubav je nepoznana stvar!
 Ljubav?
 Čez noč ne pride kar,
 da ga priznati hočem vam,
 saj pojmaš nikoli. ~~pač~~
 Pač ljubljen biti lepše je,
 kot ljubavi udati se.
 Obvladaš sama se, si smagovalka ti!
 Zahrepeni po tobi,
 naj čustva hrani sebi,
 in nihče ne bo rekel,
 da podlegla si!

(Po petju sede na stol desno).

9. prizor.

Angelo. Basil. Renee.

(Basil vstopi prvi s love, se ogleduje, nazigne Renesju, naj vstopi. Renee ostane na lovi, Angelo na desni, tako, da se ne vidita).

Basil:

(gre k Angelo) V petih minutah boste njegovi -- v treh mesecih moja. Je še tu? (Kaže na steno).

Angelo:

(skoraj suse) Ah! V petih minutah grofica in v treh mesecih kneginja. (Oči se ji zasvetijo) To je karijera!

Renee:

(suse) Prijeten soprun!

Basil:

(boječe) Najslajša med ženami, saj ste srečni, kaj ne -- in si ne boste premislili?

Angelo:

(resno in odločno) Moje besedo imate, Basil. -- Uboga, nikarna olevinja gledališke šole vas je prisegla, da bo vaša, in -- diva bo prisego držala!

Basil:

Recite, da se ne vnamote suse iz hvalečnosti. Recite mi, da me tudi ljubite, vsaj najčikano ljubite.

Angelo:

Prisohem vam, knez, da pred vami nisem še nobenega moškega ljubila. To vam mora zadovoljiti.

Basil:

(srečen) To mi zadovolja! (Jo hoče objeti).

Angelo:

(smeje) Pardon, pa vendar ne boste vprilo mojega ženina -- (pokáže na steno).

Renee:

(zase) Simpatičen glas!

Basil:

Ali Angele!

Renee:

(zase) Ah! Angele ji je ime. Lopo ime!

10. prizor.

Prejkušji. Menčikov, Pavlovič in Pelegrin.

(vstopijo po sredi).

Basil:

(Menčikovu) Ali ste vse pripravili?

Menčikov:

Da, knez! (postavijo mizico pred steno, na kateri so razprostrti papirji in položi krpno črnilo na mizo. (Kaliv-pero).

Basil:

(Pelegrinu) Prosim, gospod komisar!

Menčikov:

(poda Pelegrinu akt).

Pelegrin:

(posadi na glavo cilinder in čita s uradnim glasom) Pred podpisanim uradom 13. arrondissementa v Parizu sta se sglasila Renee grof Luxemburški, sanski, 28 let star, sedaj bivajoč v Parizu - in gospodična Angele - (Basilu) priimek se vpiše kasneje, kaj ne? (čita dalje) sanska, 20 let, istotako bivajoča v Parizu, ter sta izjavila, da se hočeta po francoskih zakonih poročiti. Ker ni nobenih sodbikov za veljaven zakon, sta to pogodbo lastnoročno podpisala in sta ta podpis potrdila s svojim podpisom dve priči. Zakon je torej sklenjen in veljaven. Pariz, 18. januarja 1926. (Svečano) Grof Luxemburški in Angele -

Basil:

Priimek se kasneje pripiše!

Pelegrin:

- - - ali sta pripravljena, skleniti zakon? Potem recita na glas in razločno: Da!

Renee:

Da!

Angelo:

Da!

Basil:

O da!

Pelegrin:

(nastavlja) Manjajta prstane!

Henčikov:

(ponudi iz Kemeteste škotljice Reneeju enega in Angelo drug prstan).

Pelegrin:

Podajta si roke!

Renee in Angelo:

(vstaneta).

Basil:

(boječe) Previdno prosim, prav previdno!

Renee:

(tiplje steno) Ali kako?

Angelo:

(stori isto) Ali kako? (Končno si podasta roki. Renee potisne roko skozi papir in ji ponoli črtni prst (pretanec). (Angelo presenečena) Oh! (Ilu natakne prstan; Renee usakne svoje roko).

Renee:

Ali smem prositi, da mi vrnete posej?

Angelo:

(veselo) Z veseljem! (potisne roko skozi odprtino).

Renee:

(zatiplje njeno roko, ji natakne prstan in jo drži nekaj hipov v svoji) Prekrasna ročica! (Govori roki) Saj dovolite. (Poljubi Angelo roko).

Basil:

(Bega med to proceduro bojazljivo k Angele, nato k Reneeju in obratno).

Angele:

(ko ji Renee poljubi roko, se zdrzne in jo usakne) Oh! (zase) Brez brk je! In poljubljenj razumno!

Basil:

(ogorčen) Gospod! Kaj si drnmete? (Zamaši luknjo v skici s robcem).

Renee:

Pardon! Jas principijelno poljubljam vsaki lepi ženski ročico, osobito če je ta ženska moja žena. Toda nekaj vas moram vprašati -

Basil:

Vaša častna beseda!

Renee:

(resignirano) Dobro - torej ne!

Basil:

(Menčikovu) Hitro še podpis!

Menčikov:

(Požudi akt Reneeju, nato Angeli. Oba hitro podpišeta. Basil stopi k Reneeju ter ga krije s svojim telescem, tako da more Renee samo svoje roko iztegniti za podpis.)

Renee:

(podpiše. Zase) Sladka ročica ta ročica!

Angele:

Ta energični podpis! Cel nož ta nož!

Basil:

(se globoko oddalno, izroči Reneeju šek, ki ga je Menčikov vzel iz aktovke) Hvala Bogu! (Zase) Zdaj je moja! Angele, zapustim vas za hip, da vam preskrbim poročno darilce. (Tiho pričam) Gospoda, pazite strogo na nju!

Štev. 8. Finsle I.

Juliette, Angele, Brissard, Renee, Basil, Pavlovič, Menčikov,
Pelegrin, sbor.

Renee: Grofica, dovolite mi, da vam zdaj gratuliram.

Angele: Moj grof, dovolite, da vam se rovanžiram.

Renee: Saj srečen pač nam zakon je zaječčen prav lepo,

Angele: Nasprotovati ne more med nama pač nikdo.

Renee: Prepira nič, nesloge nič.

Angele: Se žena ne jezi!

Renee: Živi svobodno vsak ko ptič,

Angele: In vse se potopi!

Renee: To je, to je sares
krasen zakon, poln nebes.

Desno jas, levo ti,

vsak zase naj živi.

ideal,

je takšna zvesa mirna,

lahka takšna pena.

Angele: Desno on, levo jas,

tak se praktično živi,

oba: Lahok je pač zakon tak,

prost vsi je vsak!

Angele: Možiček moj, jaz vidim zdaj,

kot idol si ves krasan!

Renee: Merci! Jas se rovanš, da vaš značaj je jasan!

Angele: Gotovo ste kot redkev žrn.

Želja, da vi ste tak.

Renee: Vi najhna in slatolasa,

pogled vam je mehok.

Angelo: To vse ne briga naju nič.

Renee: Le uganil nisem nič,

Angelo: Incognito ostane par...

Renee: Spoznava se nikdar.

Angelo: To je, to je zares
krasan zakon, poln nebes!
Desno jaz, levo vi,
vsak zase naj živi, ideal,
je takšna zveza mirna,
lahka takšna peza.

Renee: Desno jaz, levo vi, tak se praktično živi.

~~praktično živi~~

Oba: Lahek pač je zakon tak,
prost vozi je vsak!

B.,P.,M.,P.: Tako je prav, načrt sori!

Angelo, Renee: Dražesten meni on se zdi (ona se zdi)
kak škoda, da ga (je) ne morem videti.

B.,P.,M.,P.: Bi videla se rada,
a brani maskerađa.
Povsem je problematska
le zakona sreča ta.

Renee: Njen glas tako je sladek.
Ta dlan, ta dlan aristokratska!

Angelo: Njegov je glas res sladek,
ta dlan aristokratska!

Angelo: Zelo mi je žal!

Renee: Bi rad vas spoznal,

Oba: pa žal sreče utrip,
ki v duši zdaj drhti,

norda prekrasnih sanj je to hip,
 ki le enkrat živi.
 Kak pač duša svari: Ah pozor!
 Danes vabi te maj,
 nikar se zdaj ne igraj!
 Ah zaman kličeš ga,
 ne vrne se nazaj!

Bazil: (pride) Zdaj pač bi rad prav res supiral,
 moj dragi grof, ne bom vas dalje invitiral!

Renee: O prosim vas, saj jaz sem le soproga!
 Grofica, srce me boli,
 ko se zdaj odpravim,
 vesel pa bom spet, se mi zdi,
 ko z vani se razstavim.

Angele: Ah srečo najino je kot prah
 odnesel vetrič lahni.
 Ne žabi prstan shraniti,
 zvestobe znak sijajni!

(Vsi, ko odhajajo:)

Desno jaz, levo ti,
 vsak zase naj živi, ideal,
 je takšna zveza mirna,
 lahka takšna peza.
 Desno jaz, levo on,
 tak se praktično živi,
 lahek je pač zakon tak,
 prost vezi je vsak.

(odidejo: Bazil, Angele in Pelegrin po sredi. Ostala dva gospoda pri-
 meta za steno in potiskata Reneeja v levi kot, ravnata s steno tako,
 da Renee ne more več videti Angele in Bazila. Nato tudi gospoda odi-
 deta po sredi).

11. prizor.

Renee.

Melodrama.

(pride izza španske stene, zamišljen) Torej zdaj sem oženjen! Angele se zave! Najlepše ime, kar sem jih kdaj slišal. Njena ročica najlepša ročica, kar sem jih poljubil. Gromaka strela, če ne bi bil njen mož --
(resignirano) Tako pa --

Ročica mala ta
bila je moja vsa,
srčkna, sladka vsa.

(poje) Je to ljubezni čar,
sreče bodoče čar?

Je to ljubezen, ki v duši se budi sedaj!

Zbor: Karneval, da ti nad vse kruni čas!

Tralalala - - - -

Radost nam je parola,
ki danes vodi mladi svet.

(Renee po petju strni predse)

§ 12. prizor.

Brissard. Juliette.

(Z njima nastopi družba, ki je bila še v pričetku dojanja prisotna, vsi so okinčeni s karnevalskimi emblemi, veseli počej planejo skoni vrata).

Brissard: Renee! On že blasni!

Zbor: On že blasni!

Brissard: Blasni in s seboj on govori!

Renee.: Ne blasni! Le sem pogledj!

Ta šek odškodnina mi bo!

Petstotisoč mi dajo!

Brissard, Juliette: Petstotisoč frankov odškodnine on dobi!

To je gotovo, čujte vsi!

Zbor: Čemu?

Renee: Pardon! Ta stvar še tajna je zalo!

Čemu? Odkod? Sam tega še ne vem!

Vesel pa biti zdaj še smem.

Si tu sreče utrip, ki v duši zdaj drhti?

morda prekrasnih sanj je to hip,

ki le enkrat živi -

Kak pač duša svari: oh pozor!

Danes vabi te naj, nikan se zdaj ne igraj!

Ah! Zaman kličeš ga, ne vrne se.

(govori) Sem sekt in nalijte čaše! Izem denar za nas vse! Nenadno sem dobil denar, spet polna mi je sreča.

Razkošja zdaj sem sopeset čar,

spet spremlja mene sreča.

Švups, okna naj se vsa odpro,

žete naj zdaj cekini,

kot plemiček sem, desetkrat,

ljudje smo vsi edini.

Veselo vsi živimo,

nič zdaj več ne skrbimo.

Po šepu mi ročlja zlato,

vse svet je moj, halo, halo!

Jul., Br., Zbor: Tak liri liri liri,

denar naš pojde čari.

Renee: Spet bo sabit, sapit, da da,

kot luxemburčan to pač zna.

Vsi: Skrbi nas ne morijo,

monice ne skrbijo,

življenjeje liri liri liri,

je velik pump!
Liri liri liri,
denar naš pojde čari,
liri liri liri,
denar naš pojde čari.
Zabit in zepit in razlit in razbit,
Tralala - - - -

(Divja razposajenost, ko pada zaster.)

Z A S T O R .

DRUGO DEJANJE.

Se godi tri mesece pozneje, kot I. dejanje.

D e k o r a c i j a .

Velik zimski vrt v palači pevke Angele Didier, vse je svečano razsvetljeno in okinčano. V ozadju se nahaja fontana z rondojem iz trave. Palme, cvetoče ozaleje i. t. d. skratka bogati cvetlični kinč. Sedeži iz bambusa in slame, istotako mize. Nastopi z leve in desne spredaj in zadaj. Torej dvoje vrat na levi in dvoje na desni. Na desni spredaj je glavni vhod. V sredini prekine dvorano, odnosno zimski vrt, stopnjišče z 6 stopnicami, tako, da se nahaja ostali del zimskega vrta nad stopnjiščem. Na desni in levi stopnjišča kamenite balustrade v ospredju na vsaki strani stopnjišča se nahaja po en figuralni električni svečnik. V sredini kristalni lesteneč. Splošna dekoracija sestoji iz eksotičnih rastlin in cvetočim grmičevjem. Na levi in desni pod stopnjiščem zelene skinkane lope okinčane z žarnicami.

Godi se ob 11^h zvečer!

Ko se zastor dvigne, so gospodje in dame, ki pričakujejo Angele, v različnih večernih plesnih toaletah. (Gospodje frak, lak.) Družba, ki pričakuje Angele, je bila v gledišču pri poslovilni predstavi Angele in je polutela naprej, dasprejme veliko pevko v njenem domu, ki je za ta večer aranžirala veliki ples. Družba je prostirena levo in desno od stopnjišča. Ko prične zbor peti, se pojavita na vrhu stopnjišča dve slugi, ki se postavita na desni in levi. Takoj nato se pojavi Angele v prekrasnem negligeu, ogrnjena v kožuhovinasti plašč, večerni klobuk, z malim šopkom vijolic in večjo žametasto škatljo. (Sammetui). Njej sledi

Juliette v elegantni ulični toaleti, ki nosi 6 - 7 bukejev.

1. prizor.

Št. 9. Zbor in pesem Angele.

Zbor:

Živela Angele Didier

živela naša Diva!

Umetnost umetnost mami nas

osreči nas pač vsaki čas.

Živela Angele Didier

živela naša Diva!

Angele Didier ti naš si star,

pozdravi naj te vsak naš par.

Angele:

Gospodje hvala vam, in dame moje

in hvala vam naj se po svoje.

Slovo od vas mi bo težko

nikar ne zapustite nas!

Pač mora bit'

Ah zadnjikrat sem danes jaz Vam pela

in tujec v loži desni tam

v bližini čisto sam, prav sam,

njegov pogled, in moj pogled,

kot čar opojni in zaklet.

Ljubezen me objela je -

ah vem, da stvar ta pač ne gre.

Hočem? Ali ne?

Ne, ne, ne, ne moj Bog

čaj nečem ne in vendar si želim!

Glej, kratek je lepí maj,

a skrb zdaj že mine naj.

Rečem pač le da,

vsa sreča se mi zdaj smehlja.

premišljam trenotek še,

jaz hočem da .

(po petju):

(veselo, vsem) Gospoda moja izvolite prosim k búfejem, mene pa za trenotek oprostite. Angele Didier star velike opere Vam pravi adieu, (kniks) in Angele Didier, najljubeznivejša gospodinja se prikaže v prekrasni toaleti. Napravila se bom lepo, kot je le mogoče - Au revoir! (Odide smeje z Julietto nazaj po stopnicah levo. Družba odide v živahnem razgovoru levo in desno spodaj).

2. prizor.

Brissard, Renée in sluga. (Pridejo z desne zadaj).

Renée:

Baron Reval! Javite me gospodični Angele Didier. (Da slugi vizitko, Brissard isto.

Sluga:

(Odide po stopnicah levo).

3. prizor.

Prejšnja brez sluge.

Brissard:

(Renéeju): Ti hočeš torej tudi tu ostati pod tujim imenom!

Renee:

Gotovo. Moj neprostevoljni inkognito poteče šele jutri. Pred tremi meseci t.j. 18. januarja sva odšla iz Pariza in jutri je 18. aprila in jutri bom spet grof Luxemburški.

Brissard:

Potem zvez končno tudi jaz, kaj se je zgodilo tistega skrivnostnega 18. januarja in od kod si naenkrat dobil toliko denarja.

Renee:

Jutri zveš vse!

a tempo sluga:

Bame bo zelo veselilo. Prosim izvolite sest. (Odide).

Renee:

(objame Brissarda) Ona pride! Videl jo bom! Človek zaljubljen sem kot petošolec.

Brissard:

Sveda! Poznam to - ta ali nobena, tako nisi še nikdar ljubil itá. itá.

Renee:

To pot je stvar usodna. Zakaj sem moral prav sinoči v opero? Zakaj sem moral videti ravno to žensko - to prekrasno Angele Didier, slovi-to pevke? Zakaj? - In zdaj nimam druge misli, samo njo videti, govoriti z njo. 'Zato sva zdaj tukaj!'

4. prizor.

Prejšnja, Juliette.

(V elegantni soaretoaleti pride z leve po stopnicah, ostrmi) Ah!

Renee in Brissard:

(skočita pokonci).

Brissard:

(navdušen vzklikne) Moja Venera!

Renee:

Juliette!

Juliette:

(se spet zave) (teče k Reneeju in da obe roki) Renee, Vi? Vi ste baron Reval?

Renee:

(jo prime za roko in jo vodi v stran) Iz razlogov višje politike! Juliette prosim vas ne izdajte me.

Juliette:

Ne izdam Vas!

Renee:

Tudi madame Didier ne!

Juliette:

(smeje) Če visoka politika tako zahteva? Dobro, molčala bom!

Brissard:

(pikiran) Mamzell Juliette - jaz sem tudi tukaj!

Juliette:

(ga fiksira z lorgnonom) Ah - - monsieur - tako slabo vidim - zdi se mi, vi ste Brissard - mazač Brissard. Veseli me.

Brissard:

(očitajoče) Juliette - tako me sprejemaš?

Juliette:

(afektirano) Daa, megleeno se spominjam, zelo megleeno. Gospoda sta pred tremi meseci izginila kot veter iz Pariza. Vi grof Lux - pardon, baron Reval - ste odšli na lov za srečo; a vi - monsieur - Brissard - kaj ne? Mazač Brissard - ste odšli na lov za Venero. Ali sta gospoda našla, kar sta iskala?

Renee:

Jaz bi dejal, sem srečo zasledil.

Brissard:

(divji) In jaz sem našel Venero - Venero! (Gleđa pri tem izzivajoče na Juliette).

Juliette

(ga oponaša) Venero, Venero. (jezno) Čestitam! (Vidno bolj divja ga suje v rebra) Vi vse svoje življenje ne naslikate Venere, Vi že ne, vi sušmar, vi mojster skaza, vi mazač. Vi znate naslikati kvečjemu špinačo, ne pa Venere!

Renee:

(Brissardu) Aha -- pa se te le še spominja.

Juliette:

Seveda se spominjam, prav neprijetno se spominjam, da me je pustil nekdo na cedilu - mene, mene, ki sem znala pripravljati najboljše menüje iz samega krompirja. (Vedno bolj ginjena) Mene, ki sem vama bila sestra, (izbruhne v jok) žena in mati! Mene ah! (si briše solze) - K sreči se je našla blaga duša, gospa Didier, ki me je vzela za svojo družabnico. In zdaj sem spet srečna - popolnoma srečna, saj imam sedaj vse bolj nobel čestilce, ki me ne ljubijo na centimeter in mere, ampak neizmerno.

Renee:

Kako Vas zavidam Juliette, da ste vedno v družbi gospe Didier.

Juliette:

O glej, glej! Torej že spet v plamenih!

Renee:

Zdaj pa res v neugašljivih!

Juliette:

Ljubi baron -- prepozno ste prišli -- madame Didier ne bo več pela na odru.

Renee:

Torej res ne?

Julietee:

Poroči se z visokim gospodom najstarejšega plemstva.

Renee:

(se razburi) Ne, ne - tega ne sme!

Juliette:

(ošabno) In potem se hočem tudi jaz omožiti - saj imam snubačev - na vsak prst po enega - in mislim da sem vzela pravega na piko! Stvar je že gotova, podpisati mi je treba le še pogodbo in (se z vso grandeco prikloni) Gospod baron! (Brissardu) Gospod Van Dajk! Pardonene - jaz greu, edieu! (ponosno odhaja na desno in stopi Brissardu na nogo)

Brissard:

(zavpije od bolečin, gleda trenotek za njo, hitro privleče iz žepa centimeter, meri z njim v zraku kot bi hotel zmeriti stas Juliette. Navdušeno zakliče) Ta ali nobena! (Odhiti za Juliette na desno).

Renee:

(gleda za Juliette in Brissardom) Kako sta srečna! Tako mlada in tako bedasta. (Vzame iz žepa malo zrcalo ter uravnava lase, za njim se na vrhu stopnjic pojavi Angele v prekrasni plesni toaleti in z vijolicami na prsih, Renee je ne opazi)

5. prikaz.

Renee, Angele.

Angele:

(pride do Renee-ja obstane za njegovim hrbtom in se glasno zasmije)
Brez skrbi gospod, lepši ne bi mogli biti.

Renee:

(se hitro obrne, nekoliko v zadregi) O, pardon! (Spravi zrcalo) Baron

Reval.' (Se prikloni) Oprostite prosim.

Angele:

(smeje) Oproščeno je - - prvi utis je bil zelo ugoden. (Ponudi Renee-ju prostor, sama sede na sofo) Zdi se mi, da sem Vas že nekje videla. Ali niste bili danes v prvi parterni loži na desni?

Renee:

Da, srečen sem, da ste me opazili in nesrečen, da je bilo nocoj zadnjič! (Hitro, ognjevito) Ne, ne, prav je, da je bilo zadnjič, saj mi je neznosna misel, da vas gleda vsak večer nad tisoč oči.

Angele:

O že ljubosumni? Zgodaj ste začeli, baron!

Renee:

Tak sem od nekdanj (se popravi) ne da - mislim - jaz bi -

Angele:

(smeje) Verjamen vam baron - vi bi - (mu poda roko) Zelo me veseli, da ste tu. Po supeju improviziramo majhen ples in imeli boste priliko da boste plavali po parketu s karifejami baletnega zbora naše opere.

Renee:

A najprej z vami, če mi dovolite valček.

Angele:

Milostno vam dovolim, baron.

Renee:

Vaša prijaznost je zame največja čast.

Angele:

(smeje) Hvala! Danes sem še star, ki ga vse občuduje, jutri boste čitali v vseh listih moj umetniški nekrolog in pojutršnjem bom že pozabljen.

Renee:

Vi se poročite! Vem! Seveda iz ljubezni?

Angele:

Cher baron! Zdi se mi, da ste poleg nečimernosti tudi zelo radovedni.
(Vstane gre v sredo odra):

Renee:

Ne to ni radovednost, madame, ne, le neznosna bolešt, da izgubim za vedno -

Angele:

- česar niste nikdar imeli. (zase) Ta glas mi je tako znan.

Renee:

(zamišljen) Nikdar imel? Res je -!

Angele:

Vi želite torej, da sem odkritosrčna? - Dobro - potem zahtevam, da ste tudi Vi odkritosrčni - - (ga fiksira) Povejte mi, ali ste mi vi poslali v garderobo te vijolice in ta nakit?

Renee:

Jaz!

Angele:

(vzame nakit (Kollier) z vratu) Vračam vam nakit, vijolice pa obdržim - poročim se namreč v najkrajšem času. (Mu da nakit, Renee ga zaničljivo vrže na zofo)

Renee:

(vzroji) Da - da - hm - torej zakon iz ljubezni!

Angele:

Tako, torej mi ne prisodite razuma? - Ne mislite slabo o meni, dragi baron - ali - jaz - dosedaj - nisem še nikogar - tako - prav iskreno - ljubila!

Renee:

Ah, tako....! Škoda - da se nisva srečala prej - (ironično) prej - - ko sem bil še zelo bogat.

Angele:

(ogorčena) Baron - - Kaj naj to pomeni! (S poudarkom)

Renee:

(razburjen) Oprostite madame, - ko pa tudi jaz čutim - da nisem doslej še nikogar tako - prav iskreno ljubil - - - a zdaj je z menoj vse drugače, (ji pade pred noge) Madame, recite, da sem blazen, da sem nesramen, recite kar hočete, toda ljubim vas, ljubim kakor nisem doslej ljubil še nobene ženske na svetu. (Jo pograbi za roko).

Angele:

(vidno ganjena) Baron, vstanite, če naju kdo opazi - - saj me kompromitirate.

Renee:

(še vedno kleče) Tem boljše! Ves svet naj ve, da vas ljubim, - - obožavam, da ste moja, - - samo moja.

Št. 10. Dvospev.

Angele, Renee.

Angele:

Kaj vendar mislite baron,
to pač ne gre nemožno!

Renee:

Beseda ta je meni nepoznana
mogoče mi je eno,
zaljubit v vas se koj na prvi hip,
oboževati ves ta čar
največje sreče slušati utrip
vi krasna zvezda moja ste vsakdar!

Angele:

Dragi moj, le zvezd mi ne lovite
daleč so v daljave ne hodite

se bojim,
 zaman vi hrepenite
 tudi če žare lete
 vam pač v daljavo,
 če bi znal
 vse kar bi človek hotel
 če bi smel,
 vse kar bi človek mogel,
 dragi moj
 večkrat se mora človek sreči
 ah da
 zemljan odreči pač nerad.

Renee:

Me, vzlic vsem oviram,
 ne k zvezdam prodiram,
 ljubav me nese v nebo!
 Nobene ni višave,
 nobene ni daljave,
 Premagam vse lahko,
 lahko!

Angele:

Dragi moj, le zvezd mi ne lovite!

Renee:

Daleč so, nikar me ne svarite.

Angele:

Se bojim, zaman vi hrepenite!

Oba:

Oh kako bleste, bleste
 žare v višini!

Če bi znal
vse kar bi človek hotel
če bi smel,
vse kar bi človek mogel
dragi moj (da saj vem)
večkrat se mora areči
ah da zemljan
zamišljan odreči pač zaman.'

Angele:

Pustiva zvezde in vrniva se
na zemljo spet, dragi baron,
na ples naju vabi oh godbe glas
pustiva zdaj ta salon.'

Renee:

Domišljan si, da ste vi moj raj
da vaš sem jaz soprog nebesa makrog.

Angele:

nebesa sreča beži fantazija le živi
kmalu pa o gorje, muči te srce.

Renee:

Si tu sreče utrip, ki x duši zanj arhtit?
ki v duši zdaj arhti?
Morda prekrasnih sanj je tu hip,
ki le enkrat živi.

Kak pač duša svari ah, pozor!

Danes vabi te maj
nikar se zdaj ne igraj.

Ah zaman kličeš ga,

ne vrne se nazaj.

(Renee jo hoče poljubiti. Angele se energično oprsti).

Angele:

Angele:

Ne, ne! Ne smem!

Razrušiti moram Vašo iluzijo.

Jaz sem že omožena!

Renee:

Vi ste omoženi?

Angele: (brez glasu)

Da!

Renee: (mirno)

Tudi jaz!

Renee in Angele

(se smejeta, podasta si roke, oba istočasno)

Čestitam!

Renee:

Toda to je danes brez pomena

ker se ločim!

Angele:

Jaz tudi!

Angele in Renee:

(se smejeta kot zgoraj)

Čestitam!

Renee:

Potem pa moreva pravzaprav

mirno dalje plesati.

(Plešeta in odplešeta).

6. prizor.

Juliette - Brissard.

(Nastopita z desne I.)

Brissard:

Sladka moja Juliette, moram se zgovoriti s teboj. 'Ti veš kako neizmerno te ljubim.'

Juliette:

Ah, nikar mi ne govori o svoji ljubezni. 'Tvoja zadnja ljubica je vselej prva in tvoja prva je vselej zadnja.'

Brissard:

Že spet začenaš - (prisegajoč) Ti si moja prva in zadnja.'

Juliette:

Če bi to res držalo. - Daj mi črno na belem, ali še boljše - ali si pripravljen svojo izjavo ponoviti kadarkoli in kjerkoli?

Brissard:

Od jutra do večera, jo ponavljam če hočeš, kadarkoli in kjerkoli, na suhem in na morju, v aeroplanu in v avtomobilu. (Jo hoče objeti).

Juliette:

Trenutek še. Torej kadarkoli in kjerkoli?

Brissard:

Bon!

Juliette:

Potem prosim, da prideš jutri ob poldvanajestih dopolne na magistrat, kjer se poročiva.

Brissard:

To pa ni mogoče.'

Juliette:

Ni mogoče? Zakaj ne?

Brissard:

Dokler ne najdem Venere, ne morem napraviti svoje velike slike, in
dokler ne napravim svoje velike slike, ne morem preživljati družine
tudi ne ustanoviti otrok, ker sem suh!

Juliette:

Dobro, pa se ne poročiva!

Brissard:

Ali deklič, saj veš kako te ljubim gorke.

Št. 11. Dvospev.

Brissard - Juliette.

~~(Opisane sta x p o x s t a p n i s k i x~~

Brissard:

Le pogledjte me zdaj!

Juliette:

Da takoj, da takoj

Brissard:

li ugaJam vam kaj

Juliette:

Ne tako, no tako!

Brissard:

Če le vseč sem vam pač,

koj ta stas in drugač?

Recite, če vaš sem slučaj.

Juliette:

Haj na ples vabim vas?

Brissard:

Da takoj, da takoj!

Juliette:

Niste možki vi kras

Brissard:

Kaj nato, kaj nato - -

Juliette:

Če pač plešem tako,
mi bo ah tak toplo,
se vrtim in glavo zgubim.

Brissard:

Deklič moj, deklič moj
se ne boj ves sem tvoj
deklič ti veš kako gorke
tebe le ljubim zmir samo.
Deklič moj, deklič moj,
se ne boj ves sem tvoj,
deklič ti veš kako gorke
tebe le ljubim zmir samo.

Juliette:

Sam jaz res pač tvoj tip!

Brissard:

Pa kako, pa kako!

Juliette:

Maš me rad ti ta hip?

Brissard:

Še kako, še kako!

Juliette:

Mar resnično moj boš,
žena jaz, ti moj než
mislíš to, rečem nič ne bo!

Brissard:

Sam kot oves krotak

Juliette:

Juliette:

To je prav, to je prav!

Brisard:

Prav nobeden ni tak!

Juliette:

To je prav, to je prav!

Brisard:

Ne krivice tu ni
danes jaz, jutri ti
zakon je pač en!

Juliette:

Deklič moj, deklíč moj
se ne boj, ves si moj,
deklíč ti veš kako gorke
tebe le ljubim zmir samo.

XXX

7. prizor.

Angele, Bazil.

(Oba prideta z leve po stopnjicah navzdol).

Bazil:

Angele, Angele, prinesel sem vam v hišo srečo - samega sebe - a vi me sprejmete tako $\frac{1}{2}$ hladno.

Angele:

Vedno prihajate, tako nepričakovano!

Bazil:

Angele, prihitel sem iz prestolice, da vam sporočim najlepšo novico: jutri se loči Vaš zakon z grofom Luksenburškim in jutri boste knežna. Kako vas bodo zavidali Angele! - Dobro se vam bo godilo pri meni - naj - krasnejše svatbeno potovanje napraviva - samo, da se odpočijete. Ne bom vas nadlegoval in niti trenutek ne boste čutili da ste omoženi. Čemu se pa ženim? Samo, da bi se odpočil.

Angele:

(nestrpna) Ah, da, zelo vabljivo -

Bazil:

(zadeti) Angele, ne ljubite me več!

Angele:

Ne ljubim več? Visokost, dala sem vam besedo, da bom vaša žena!

Bazil:

Besedo, besedo! Meni je le za eno besedo: ljubezen!

Angele:

Te besede ne zahtevajte od mene!

Bazil:

O Angele, Angele!

Angele:

(Je med tem nervozno zmečkala svoj robček, skoraj zase, se lahko obriše

z robčkom po čelu) Tako je, Bazil - - človek ima večkrat svoje muhe - pri tem ostane - poročiva se!

Bazil:

(ji galantno poljubi roki) Zdaj ste spet moja ljuba mala Angele! Ljubezen, da ljubezen, ki je povsod tako priljubljena. Pride in je tu. Včasih pa sploh ne pride, a je vendar tu, nenačoma, čudovito, kakor pomladanski vetrček v jesenski noči. Nekaj teži človeško dušo in to je ljubezen. Aeaeocharfe zapoje po ozračju - plink - plonk - plink - plonk -. To je ljubezen, večno mlada ljubezen, ki tudi v starosti ne zarjavi, devetkrat se vrne, ponovi. Skratka, ona je že spet tu. In jaz letim k njej, na krilih starega Cupida. -Še nekaj! Najina tajnost je vendar dobro skrita.

Angele:

(smeje) Pa še kako. - Nihče ne sluti, da sem omožena, tudi Juliette ne!

Bazil:

No potem je vse v redu.

Angele:

In zdaj mi povejte kakšen je pravzaprav ta grof Luxemburški?

Bazil:

(trenotek presenečen, a se takoj zravna) Grof? Kakšen je? - Kakor zverina. Mislite si opico! Majhno, debelo, dolge, ~~na~~ široko, škiljasto na obe ušesi, grezovita postava - eh kakor pohojen krompir.

Angele:

(zamišljena) Čudno - jaz sem si ga čisto drugače predstavljala! Zdaj se pa moram pokazati gospodinjo, au revoir! (Hoče oditi in spusti robec na tla).

Bazil:

(hiti za njo; hoče poklekniti na eno koleno, da pobere robec, a ne more, ker ima putiko) Dopoldne je šlo še čisto dobro.

Angele:

(ga zadrží, da bi izvršil svojo namero) Volja je dobra in jo vzamem na znanje! Tak bo tudi naš zakon. (Smeje odíde, desno I.)

Bazil:

(sam) To mi je zelo mučno! Volja je dobra, ampak kolena so za nič.
(Sede na sofo) Zelo mučno!

8. prizor.

Bazil, Renee.

Renee:

(vstopi vesel z leve spredaj)

Bazil:

O! O! Vode! Zraka! Ognja in zemlje! Moj Bog, tega pa nisem pričakoval -
- Vi - vi ste tu?

Renee:

Da, k vi tudi?

Bazil:

(vstane) Da! Jaz ne - to se pravi, da, jaz tudi. A propos! Kako se pa zdaj imenujete? Saj vendar veste - -

Renee:

Brez skrbi! Nihče me ne pozna, jaz sem baron Reval! A kako je vam ime? Tega še danes ne vem.

Bazil:

Meni? Nikakor - sem brez imena - to se pravi -

Renee:

(se smeje) No to me veseli. Sicer pa vprašam milostivo, ki gotovo pozna svoje goste.

Bazil:

Ne, ne, milostivo ne smete vprašati. (Zase) Na vsak način ga moram spraviti iz hiše. (Vzame iz žepa denarnico) Tu moja vizitka. (Vzame

denar in mu ga nudi, ki ga je vzel iz denarnice) A zdaj hitro izginite od tod!

Renee:

(vzame Bazilu denar iz rok istotako denarnico, spravi denar v denarnico in ^{jo} vtakne Bazilu v notranji žep suknje) Vaša vizitka me prav nič ne zanima. Jaz ostanem - meni je tukaj prav všeč. (Se obrne)

Bazil:

(zase) Prokleta! Nazadnje je že zaduhal pečenko. (hiti k Renee-ju) Ljubi grof vašega imena ne sme nihče izvedeti. Sicer pa poteče tri-
mesečni rok šele jutri in kako lahko bi kdo ^{izmed} ~~izmed~~ gostov v baronu Revalu spoznal grofa Luxemburškega. Mar ne?

Renee:

(prizadet) Res je! Pravico imate zahtevati - - -

Bazil:

(sili v njega) Lepo, zelo lepo, - da ste mož beseda! - da, da.

Renee:

Samo posloviti se hočem še pri milostivi.

Bazil:

Ne, ne, tega ni prav nič treba. Milostivá ni do teh vnanjosti. Vas že jaz opravičim češ, da vam je postalo nenadoma slabo.

Renee:

No prav. Zdi se mi, da vam je mnogo do tega, da se z milostivo ne seznanim.

Bazil:

Že mogoče!

Renee:

(zase) Čudno! (glasno, hlini zaupljivost) Vi ste gotovo tudi eden izmed mnogih metuljev, ki obletavajo Angele? No, nič se ne sramujeta, -

Saj to je razumljivo, kajti tudi jaz jo obletavam.

Bazil:

(presenečen) Kaj? Vi tudi?

Renee:

(ga lahko udari po rami) Da, bratec, tu ni pomoči. Med nama povedano: ona je že omožena ter ima novega ženina.

Bazil:

(paf) Vi to veste?

Renee:

Ničesar ne vem, toda -

Bazil:

(napeto) Toda - - ??

9. prizor.

Prejšnja, Angele.

(pride z desne I)

Renee:

Ah, naša ljubezniva gospodinja!

Bazil:

(v sirtnem strahu) Hitro - vaša migrena! Takej zbolite!

Angele:

Oh gospoda se poznata - - ?

Bazil:

(se v zadregi vrti sem in tja) Da, da! Tako mimogrede - površno - kakor se pač ljudje srečajo - eden gre tako - drugi spet tako - in oba gresta tako sem in tja. (Zase, ves zmešan) Zdaj mi pa sploh nič več ne gre.

Angele:

Potem dovolite - (ju predstavlja) Knez Bazil Bazilovič - baron Reval!

~~xxxxxx~~

Bazil:

(mu stiska roko) Zelo me veseli! Škoda, škoda, - da nas morate že zapustiti in sicer tako nenadno.

Angele:

(hitro) Proč hočete?

Bazil:

Da, da, gotovo, - Pravkar sem hotel g. barona pri vas opravičiti - on mora namreč takoj proč - strašna migrena - (Reneeju) Kaj ne da imate strašno migreno. (Mu mežika)

Renee:

(Mu pritrdi, bolestno) Da, res, trpim, zelo trpim.

Bazil:

(ga prime za čelo) Kakor led! In ta vročina! Takoj morate v postelj - mrzle obkladke in potiti se. 30 stopinj v senci.

Angele:

Res - - (Hitro splete rokavico) ubogi baron. - - (gre k njemu in ga prime za čelo) Čudno - meni se ne zdi.

Renee:

(ji skrivaj vzame rokavico in spravi v telovnik)

Angele:

(se lahko prestraši) Baron! (Hitro, tiho, razločno) Ostanite. Mogoče prav kmalu mine.

Bazil:

(divji) Ne, ne, ne! To ne mine!

Renee:

(migne z rameni, k Angeli, ironično) Zdaj vidite sami, madame, da ne mine.

(Za odrom prične valček)

Bazil:

(zase) Prokleta! (Angeli) A zdaj Angele, (ji nudi roko za odhod, Reneeju) Oprostote, gosti nas pričakujejo.

Angela:

Prvi ples pleše gospod baron, saj xi uvidite - mille fois pardon. (Se lahko prikloni) Renee pleše z Angele. Bazil mu ji odvzame in odpleše z Angele v salon)

10. prizor.

Renee sam, potem sluga.

(pleše z Angele, ko odide gleda za njo, hodi gor in dol, sede na stransko naslonjalo fotela in strmi v občinstvo, potem spet vstane, spet sede v fotelj, se naenkrat vdari po stegnu, kot da se je nečesa domislil, gre enkrat gori in doli, pozvoni nato slugi. Zvonec se mora čuti. Sluga pride)

Sluga:

(na zvonec se pojavi sluga)

Renee:

(seže v žep telovnika in mu da garderobni listek) Mojo garderobo.

(Sluga odide) Najpametnejše da grem. (Zamišljen, hoče vzeti iz telovnika robec, a najde Angelino rokavico) Ta vročina! Ah - - - njena rokavica. (Jo drži z dvema prstoma kvišku) Dražestna, dražestna! - Številka? (Pogleda v notranjo stran rokavice) Seveda - pet in tri četrt! (Sluga se pojavi z garderobo) (Ga lahko nahruli) Kaj pa hočete? - (Vtakne rokavico spet v telovnik. Divji) Mi ne pride na misel - jaz ostanem! (Sluga odide, kimajoč z glavo) (Ko je sluga odšel sede zamišljen na zpofo in izvleče spet rokavico iz za telovnika in jo motri).

Št. 12. Trefle incarnat - Valček-.

(Sluga pride z garderobo.)

Renee:

(govori): Kaj naj to pomeni? Niti ne mislim na to, da bi odšel ~~nikak naxmiskix xx ka~~ jaz ostanem.

(poje): Pet-tri četrt pomislite!

(govori): Gromska strela to je nekaj.

Renee:

(poje): Reka tele vile je
 prstek vsak tenak in fin
 take rokce se mi zdi
 najti pač nikjer več ni.
 Nikdar! Nikdar!
 Tokrat! Tokrat!
 Bedasto morda pa ni
 Eno sako je gotovo
 rokavice manjše ni!
 Diši tak po (au)
 ko takrat, ko takrat.
 Prečudno se meni vse to zdi
 ko takrat, ko takrat.
 Spet vabi me, draži sladko
 kot ona mala dlan.
 Sem videl jo enkrat
 za hip kot sen sladak
 kot sen sladak!
 Pet tri četrť, pomniš lá-ti
 srečna rokavica ti.
 Zmer ob-nje maš drobne prstke
 te-bi rad bi bil enak.
 Tudi ona je Angel,
 mar slušaj je to presnel?
 To možno ni, slušaj je tak,
 slušaj sladak? Fantom mi bega kri - -
 Zblaznik še tukaj se mi zdi.
 Diši tako au
 ko takrat, ko takrat.

Prežudno se meni vse to zdi
ko takrat, ko takrat.
Spet vabi me, draži sladko
kot ona mala dlan.
Sem videl jo enkrat
za hip kot sen sladak,
kot sen sladak.

XXX

(Po petju odhaja zamišljen po stopnicah in nato na desni odide)

11. prizor.

Bazil, potem Juliette.

Bazil:

(vstopi sam iz leve, se ozira) Odšel je. 'Hvala Bogu.' Odslej moram na Angele strožje paziti.

Juliette:

(z desne) Ah, ekselencija, vi tu? Ne plešete?

Bazil:

Ne, zdaj volijo dame. (Se ji bliža in jo prime za roko) Juliette, Juliette, strašno sem razburjen. Vsak dan, vsako uro, vsako minuto, vsako sekundo bi bil rad prepričan, da me Angele ljubi.

Juliette:

Zakaj bi vas pa vsak dan eno sekundo ne ljubila? Svetlost vi ste vendar še cel junak.

Bazil:

Kaj ne? Vi imate okus. O, da ste me videli poprej, ko je bila moja mladeniška sezona na višku.

Juliette:

Ne, takrat ste bili gotovo ke-lo-salni.

Bazil:

(jo vzame pod pazduho) Vidite Juliette, to povejte Angeli vsak dan po večkrat, specijelno pred večerje, zlasti pa še po večerji.

Juliette:

Oha, vselej po eno žličko, kaj ne? Pa dobro stresti!

Bazil:

Pripovedujte ji, kakšen sem bil, kakšen sem in kakšen še bom!

Št. 13. Dvospev.

Bazil, Juliette.

Bazil:

Salonski lev sem bil poznan
v ljubezni cel možak,
a ljubosuman, če izzvan
postal sem divji vrag!

Juliette:

A plešast sčasoma postal ja
je lev prej gostogrivi,
a tiger prej je žalibog
zdaj le še starec sivi!

Bazil:

Na levo nihče kot jaz plesat ni znal
pri damah le jaz sem zmagalec ostal.
Pojd z mano, bodi moj
naj zaplešem ljubček jaz s teboj!
Polko plešem, polko plešem vedno,
prijel sem jo tako in spet potem tako
zavrt ja je v krogu, ker to ženskam
je pač všeč
ve naj vsaka, kaj je zmaj,
hej pašol.

Juliette:

Res imeniten je Vaš ples
poln ognja in življenja,
ah ta pritisk. Kk
Kak čuti se v njem strast
vsa koprnenja.

Brisard:

Kot vi sedaj tako nekda
 so vse mi govorile,
 zdaj stare so le jaz sem mlad
 kot one kdaj so bile!

Juliette:

Oh da sem na svetu že bila takrat,
 gotovo i mene imel bi ti rad.
 Basil pridi sem, Basil jaz umrem,
 s tabo če več plaati ne smem.

Juliette, Basil:

Polko plešem, polko plešem vedno
 prijel sem jo tako in spet potem tako
 zavrtim jo v krogu ker to ženskam
 je pač všeč!
 Ve naj vsaka kaj je zmaj,
 Hej, pašol.

12. prizor.

Renee, Brissard.

(nastopita z leve II.)

Renee:

Povem ti, ta ženska me je popolnoma zmešala.

Brissard:

Povej ji, da brez nje ne moreš živeti. Saj vendar ni slepa, v njenih očeh boš prekosil vse sodobnike. Mlad si, lep, imaš celo denar, odkod sicer ne vem, ampak imaš ga - in kot grof Luxemburg moraš reisirati.

Renee:

Ah, človek, tu je še velikanska zapreka! Ona je omožena! Sama mi je povedala.

Brissard:

In kdo je njen mož?

Renee:

Tega mi ni povedala. O sovražim ga, čeprav ga ne poznam. Ugrabil mi je srečo, če ga najdem, ga raztrgam na drobne koščke, obesim ga.

Brissard:

Pri obešenju ti prav rad pomagam.

Renee:

Rekel mu bom: Gospod, vi te božanske dame niste vredni. Kaj ne uvidite, da nista drug za drugega? - Ona je mlada in lepa, o tem pri vas ni govora, - ona je duhovita in polna espija in gracijoznosti - vi ste pa grd, bedast, prava ničla, da kompletna ničla. (Stresa Brissarda) Prepustite jo meni!

Brissard:

(se oslobodi Reneeja) Saj ti jo prepustim! (se otiplja) Dragi moj! Samo ona velja - (Renee ga pogleda) zvedeti kdo je njen mož! In jaz mu že pridem na sled! (ga prime pod pazduho) In kadar mi pride v ro-

ke - potem -

Renee:

(ga spet trese) Potem!

Brissard:

Potem ga bo vprašal, kako mu je ime. (Oba desno I. proč).

13. prizor.

Bazil, Angele, pozneje gosti, Brissard, Juliette in potem Renee.

Št. 14. Finale II.

Iz dvorane (za odrom) se lahko čuje valček. Bazil in Angele priplešeta valček na pozornico. Pri tem je Bazil zaljubljeno in poželjivo gleda in pritiska k sebi)

Melodram med valčkom.

Bazil:

(ji čustveno šepetaje) Angéle, Angéle - jaz ne morem več prenašati - še danes - takoj sedaj - razglasim svojo, tvojo, najino srečo! (Zase) O molči srce! (Kretnja z suktnjo).

Angele:

(se spusti v foteljo) Moja sreča? - - -

Bazil:

(se drži kot zaljubljen pastirček) Vidim Angele, da me tudi vi ljubite! Oh Angele, kakor bujna roža razkošno duhteča, se mi zdite, - jaz, pa sem metuljček na lahkih krilih ljubezni!

Štev. 14. Finale II.

Bazil: Zletel je metulček mali
na rudeči rožni cvet,
rekel je cvetici zali,
tebe hotel bi imet!
Popek ti, hočeš li
moj zdaj biti za vse dni?
Rekel popek tiho je:
oh, že dolgo ljubim te!
Surre, surre, surre, sum, sum, sum,
surre, surre, surre, sum, sum, sum, ah!
Popek, daj poljub! Oh!
Oh! Ah! Ah!
Večno bodeva zdaj vkup!

Popek je metulj poljubil,
vroče ga poljubil je!
In iz popka je izlila
lepa žarna roža se.
Zlati moj, mili moj,
tvoja bom še nocoj!
Rekel je metulček zal:
Rad pri tebi bom zaspal!
Sure, sure, sure, sum sum sum.
Popek, daj poljub! Oh! Oh! Ah! Ah!
večno bodeva zdaj vkup!

Angele: Dovolj ljubezni zdaj, im v vaših letih!

Bazil: Danes naj zve vesoljni svet,
da bom predražestno Angele
za svojo zdaj soprogo vzel!

(Ples) .

Bazil: Moje dame, gospodje,
gospodje in pa dame,
razburjen sem, da ne vem kaj počnem,
in sam ne vem pač kako naj začnem.
Angele!, ki me ljubi zvesto, mi bo žena,
zato javljava se vam kot zaročena.

Vsi: Čestitke vroče! Čestitamo!

Brissard: Čestital jaz bi tudi rad,
a tukaj je zadržek ta,
ker znano je, da prav ta dama
že drugega ima moža!

~~Angela~~ ~~čestitke vroče!~~

Zbor: Kaj, že moža? Moža ima?

Angele: Čemu vendar to?

Bazil: Čemu vendar to?

Brissard: Pač točno mi znano je vse!

Bazil: Gospodje in dame,
madam et mösje,
odkriti tajnost se pač sme!
Oboževana Angele,
ki sem za svojo ženo vzel,
moža ima, gospodje in dame.
Ima moža, a ga ne vzame!
In skoraj bosta ločena,
a midva srečno združena,
a zdaj pa zakon ta drži,
grof Luxemburg je brez moči!

Brissard: Grof Luxemburg njen mož? Renee?

Angele: Tako se zval je mož moj prvi!

- Juliette: Grof Luxemburg! Renee! Njen mož!
- Brissard: (se udari po čelu, govori) ~~Brissard~~, kaj si storil?
(Angeli) ~~Vam~~
Je znano vam morda madame,
kje je Renee sedaj?
- Bazil: Ženitni grof? Sem izplačal ga,
ne briga nas sedaj!
- Angele: Za steno papirno so naj poročili,
on je videl mojo le dlan.
- Bazil: Desno on,
- Angele: Levo jaz,
- Oba: Vsak zase naj živi.
Ideal je takšna zveza!
- Angele: Lahka, mirna taka peza.
- Vsi: Desno on, levo vi,
tak se praktično živi!
- Angele: Lahek je pač zakon tak!
- Bazil: Prost vezi je vsak.
- Vsi: Ženitni grof ha ha ha ha ha,
prekrasen tak značaj,
ženitni grof ha ha ha ha ha,
ne bo ga več nazaj!
- Brissard: Če videl on bi vas in njega vi,
kdo ve, kaj se zgodilo bi!
- Angele: Jaz to le vem, da zame on ni,
in če kot Apolo on lep bil bi!
Tak mož prav nikdar res ni bil meni mar,
ki je prodajal ime za denar.
Če bi tu stal mi zdaj vis-a-vis,
bi rekla v obraz: ostuden ste vi!

Renee: (ki je pri zadnjih besedah nastopil, stopi naprej, elegantno, mirno:)

Prosim, madam, povejte mu to:

stojim vam vis-a-vis!

Angele:

Vi, baron?

Renee:

Grof Luxemburški tu stoji, ki se prodaja,
grof lucemburški tu stoji, ki vse ga graja.

Tako ostuden se vam zdi

grof Luxemburg, vaš vis-a-vis!

Da, liri liri lari,

četudi gre svet čari,

zabit, zapit, razlit, da da,

kot luxemburžan to pač zna!

Skrbi me ne morijo,

menice ne skrbijo,

življenje liri lari lump,

je velik pump!

A vi, Angele, bi knežna rada bila,

za to ste grofa pač rabila.

(Kaže Bazila)

Za ta visoki lepi cilj,

ste mene si izposodila.

Bravo! Dosegli ste svoj cilj,

in zdaj sva kvit!

Angele:

To je preveč!

Bazil:

Recite mu vsaj, da zdaj ste moja!

Angele:

Ah vsa sem preč!

Bazil:

Povem pa jaz mu še kaj več!

Me ljubi, jaz ljubim njo,

na veke se bova ljubila!

Zdaj vem, da vse ste dobro razumeli,
in bi prosil vas, če bi hoteli...

Brissard: Svetlost!

Juliette: Gospod knez!

Renee: Ah kaj, saj grem prav rad sedaj,
za tako družbo pač ni moj značaj.
Adieu, Angele, a znajte še to,
nisem imena prodal samo.

Še več!

(govori) In tega ne vrne mi nihče več! Angele, prodal sem
svoje srečo! (Se obrne k vходу).

~~Renee~~ Angele: Ne tako, Renee! Vi in jaz sva eno. Še sem vaša žena.

Renee: Angele! Je mogoče? Vi!

Angele: Takrat svarilo me moje srce tako

Vsi: To je ljubezni čar, sreče bodoče žar.
Zdaj našla sem te spet, (ga je spet)
nikdar ne boš mi vzeti!

Renee: Ah zdaj si moja.

Angele: Da, zdaj sem tvoja,

Oba: Ljubiš me ti?

Angele: (govori) Grof, vašo roko!

Bazil: Kaj dovoljujete si vi!

Naj zvišam kupno ceno?

(govori) Ne pozabite, gospod grof, na častno besedo, ki veže vas
in Angele!

Renee: Imam navado svoje častno besedo držati. To naj vam zadošča.
Prav dobro vem, gospod, česa zdaj ne smem storiti. V tej
dani bom respektiral vašo nevesto. Toda svojega spremstva
ji ne morem odreči. Moje dame in gospodje, naju je veselilo.

Vsi: Karkoli naj grozi, ga ona ne pusti,
Njega le ljubi gorke,
jo snubi zdaj zvesto.

Z a s t o r .

Tretje dejanje.

Odigrava se v isti noči, kot II. dejanje; torej nadaljevanje II. dejanja. Dekoracija: Znani veliki vestibil (foyer) Grand-Hotela v Parizu. Velik prostor s stekleno kupolo. Kupola je s električnimi svetilnicami posejana. Zadnja tretina odra predstavlja široko, dva metra visoko estrado, ki gre z leve na desno. Na tej estradi so pleteni stoli in mize. V sredini so tri steklena vrata, za temi vrati velika restavracija. Z estrade vodi dvoje stopnic v foyer, to je ob levi on desni strani. Ob estradi z leve na desno ograja, okrašena s eksotičnimi rastlinami. V spodnjem delu odra male mizice, stoli in druge sedežne priložnosti. V sredini nad steklenimi vrati visi velika ura, ki kaže 1/4 na 5 zjutraj. Desno spodaj se vidi mali restavrant, pogrnjene mize in stoli, na levi telefonska soba s pisalno mizo in stolom. V gornjem delu odra se vrši plesna veselica, vidijo se plesoči pari in čuje se godba, a ne preglasna. Desno spodaj vhod v lift.

Pri mizi spodaj sedi elegantna dama v potnem kostumu, grofica Staza Kokozow, visoka, ca 50 let stara, polnokrvna Rusinja, energična, kratka v besedah. V rokah drži dolgo Louisgartercepalico, obdano s svetlimi kamni ali briljanti in zlato kvasto. Ima lorgnon. Neprestano kadi cigareto za cigareto. Vsako vrže proč, ko je napravila par dirov. To se zgodi tri do štirikrat. Pred njo stoji liftboy s čepico v roki. Naslednji dialog se vrši ob sprejetju plesne godbe, ki se čuje od zgoraj. - Grofica je vidno razburjena in nestrpna, vendar pa mora napraviti utis odlične dame in nikakor ne sme karikirati. Bobna s prsti po mizi.

Splošni vhod z leve I. Desno spredaj stoji mala mizica z malim paraventom zakrita.

1. prizor.

Grofica Kokozow. Liftboy.

Kokozow:

Torej ste telefonirali?

Liftboy:

Da, gospa grofica.

Kokozow:

In odgovor?

Liftboy:

Kneza Bazila Baziloviča ni v palači!

Kokozow:

Ni v palači -- (Zopet nervozno bobna s prsti po mizi) Ni v palači --

Torej mora biti kje drugje -- -- ali kje?

Liftboy:

(Migne z rameni) Tega ne vem, madame.

Kokozow:

Molčite -- to se pravi: ne -- -- Kaj ste telefonirali? Ponovite!

Liftboy:

(recitira) Grofica Staza Kokocowa je pravkar prispela v Pariz in želi govoriti z njegovo svetlostjo knezom Bazilom Bazilovičem po telefonu.

Kokozow:

In njega ni v palači?

Liftboy:

Ne, madame.

Kokozow:

(pol zase) Kje neki bi bil? (Boju) Telefonirajte še onkrat -- ne -- čakajte, sama bom telefonirala.

Liftboy:

Kakor želite, madame. Dovolite, da vas spremim k aparatu!

Kokozow:

Dovolim! Še danes moram govoriti z njim! (Odideta levo proč po stopnicah).

~~3.~~

(Med gornjim prizorom je nekaj gostov odšlo in nekaj jih je posedlo po estradi).

2. prizor.

Brissard, Juliette. Potem Menager, Natakcar.

(Brissard in Juliette prideta roko v roki pri vratih na levi I in ostane tako med naslednjim prizorom.) (Nato sedeta roko v roki v fotelji; pri tem zdrane prva Juliette in nato še Brissard na tla).

Brissard:

(nežno) Tukaj sva torej!

Juliette:

(nežno) Da, tukaj sva.

Brissard:

V mojem hotelu! (Vstane.)

Juliette:

(tudi vstane) V tvojem hotelu, kar je same praveprav zelo šenantno. A kaj naj počnem? Angelo je odšla in sem ostala sama. Komu naj bom zdaj družabnica? (Brissardu) Vam morda?

Brissard:

A kaj sedaj?

Juliette:

To je vaša stvar. Zdaj sem v vašem varstvu. Na vsak način hočem sobo. Posvonite, prosim. (Brissard svoni) Vidiš, če bi bila še nož in žena, bi ne bilo treba same posebne sobe. Najmanj deset frankov bi si prihranila, če bi bila še poročena. - Ti spravljivec!

Menager:

(eleganten gospod v salonski suknji (Schlussrock), črna plastron-kravata z briljantno iglo, nočne hlače, lak čevlje, predpisano perilo, cylinder v roki - pride z desne zgoraj. Sledi mu natakcar, ki pokaže na Brissarda in Juliette) Vi ste ne zvali, monsieur - - -

407.

Brissard:

(nadaljuje) Brissard, številka 84.

Menager:

Prav -- in česa želite?

Juliette:

(smije Brissardu) Predstaviti ne moraš kot svojo ženo.

Brissard:

Dovolite, da vam predstavim svojo ženo, gospodično Juliette Vermont -- hočem reči Gospa Vermont -- oh, gospa Brissard! (Vstane, še vedno roko v roki s Juliette).

Menager:

Drage mi je -- mlada poročenca, kaj ne?

Brissard:

Zelo mlada -- zelo mlada -- jutri bo poroka! -- Pravzaprav -- pojutrišnja bova že 24 ur poročena.

Menager:

Me zelo veseli -- In kaj naj jaz pri tem?

Brissard:

Kako to mislite? A tako -- da, da -- potrebujem stanovanje za svojo ženo.

Menager:

(začuden) Stanovanje? Mislin, da je vaša soba štev.84 dovolj prostorna.

Juliette:

(ogorčena) Gospod! Kaj pa mislite o meni?

Menager:

(v zadregi) Pardon, gospa -- Mislim sem, ker je gospa gospa!

Brissard:

A tako -- ne da -- seveda, kajpada, gospa je gospa --

Menager:

Prepričan sem, da vam bo na štev.84 zelo prijetno in komodno. -- Madame -- Monsieur! (Se prikloni) Bon soir! Dobro spite! (Odide levo I.)

(Brissard in Juliette se debelo spogledata).

5. 28.

Juliette:

Dobro spite! Taka predrznost!

Brissard:

(pogleda na uro) Kaj? Šelo 3/4 na 5? Če bi vedel, da na magistratu še uradujejo, se pri tej priči poročiva.

Juliette:

To praviš samo zato, ker veš, da na magistratu še ne uradujejo. (Junaško) Počakajva torej do jutri tu v vestibulu. (Posvoni. Sluga pride, jima odvzame plašče in odide).

Brissard:

Famozno, Juliette. Takoj prvo poročno noč prekročajva. Jaz bi najraje samo krolal. Juliette, jutri bova nož in žena.

Reminiscenca.

Štv. 15. Duet.

Juliette: Če moj nož bi še bil,

Brissard: Dobro to bi bilo.

Juliette: To bi se veselil!

Brissard: Čutim to in kako!

Juliette: Moj princip se glasi:

bres poroke nič ni!

Prstan slat lep je res naklad!

Brissard: Ti ne veruješ mi nič.

Juliette: To prišlo bi še vse.

Brissard: Bi ne šlo i bres prič?

Juliette: Sem prepametna še!

Brissard: Torej dobro, naj bo,

kot je tebi ljubo,

jutri še poročiva se!

~~Brissard:~~

Deklič moj, deklíč moj,

se ne boj, ves sem tvoj.
Dekliš ti veš kako gorke
tobo le ljubim zair samo!

45. ²

(Po petju ples. Položite usta na usta, roki skloneta vsak na svojem hrbtišču ter odplešeta desno I.)

3. prizor.

Basil. Brissard. Juliette.

Basil:

(Po plesu Juliette in Brissarda vetopi a tempo z leve I spodaj). Taka blamaža, takšen ekla, tak škandal! (obupan) Strašno, če sve o tem moja vlada in pa Kokozova- - Oh, grozno!

Juliette:

(Ki se je po dvopevu s Brissardom takoj vrnila, čuje obupne besede Basila) Vidite, ekscelenca, za vaše stvarst so taki napori pretežavni.

Brissard:

Tako je! Ljubezen prepustite mladini!

Basil:

Ampak časopisi, jutranji in večerni!

Juliette:

Pomirite se, ekscelenca - naprosila sva že vse časopise, naj o tem molče.

Basil:

Poten boče listi danes polni o tem škandalu. (ogorčen) Oh, ta - luxen- burg - ta Luxemburg! Ta človek je vsega sposoben in če svoje častno be- sedo bo prelomil, če je že sdajle ne lomil! O Angele, Angele! Jaz bom po- besnel!

Štev. 15. Marš-tercet.

Juliette, Brissard, Bazil:

Če ljubosen starca sgrabi za laso kadaj,
 mi naenkrat glavo znaša, vsak to pozni naj.
 Dan za dnem bolj norol bo,
 nihče mlajših ne tako,
 ljubosumnost sučila ga bo zelo.

Bazil: En pogled in že bo nor!

Jul., Brissard: Bo nor!

Bazil: Ker rekel bo mi vsak: ti, glej! Pozor!

Jul., Brissard: Pozor!

Bazil: Naj bo pač dan

Jul., Brissard: Naj bo pač noč

Bazil: Nikdar zaspat ne bo mi noč!

Refron.

Vsi: Ljubav ah moj solnčni kar,
 ti se tak sladka zdiš.
 Ljubav ah ti sladki čar,
 ti moj si paradiz.

Jul., Br., Bazil: In če končno v jarem skočil on zakonski bo,
 eročen ves, misleč da vendar zdaj eta dva samo.
 Hitro tretji še bo tu,
 več doma ne bo miru,
 ker on šeno bi le hotel vzeti to.

Bazil: En pogled in že bo nor!

Juliette, Brissard: Bo nor!

Bazil: Ker rekel bo mi vsak: ti, glej! Pozor!

Juliette, Brissard: Pozor!

Bazil: Naj bo pač dan

Nikdar zaspat ne bo mi noč.

Refron: Ljubav ah moj solnčni kar -- -- itd.

9.

4. prizor.

Renee. Angele. Liftboy.

(nastopijo s dame I. Renee v obleki II.dej. (frak), frak-plašč, cilind-
der, palica. Angele istotako v toaleti II.dej. in v plašču. Na glavi
šerpo. Oba prideta razburjena).

Liftboy:

(pride po kratkem prizoru. Frinese brzojavko) Gospod grof, ta brzojavka
vas čaka že od sinoči. (Odide).

Renee:

(Vsane brzojavko in bere) Ah! Konfiskacija mojih posestev je preklica-
na. A kaj mi je do tega, vrnilli so mi moja posestva, a kdo mi vrne no-
jo častno besedo?

Angele:

(ki je sedla v fotelj, pogleda po malem prizoru Reneeja vprašujoče,
nervozno) A kaj sedaj? Pol ure sva se vozila po parku v odprtem vozu -
govorili niste nič, jaz tudi ne - kljub temu pa naju hladna noč ni ohle-
čila. (Koketno) Mar ni tako?

Renee:

(obrnjen od nje) Vem le to, da vas blazno ljubim, Angele, da ste in ni-
ste moja žena, da ste mi vse, a jaz vam ne smem biti nič!

Angele:

(z lahim nasmehom) Zelo korektno, gospod grof!

Renee:

Zastavil sem svoje častno besedo in moram v svoji ženi respektirati
nevesto drugega.

Angele:

(nekoliko razdražena) Da - da - samo respektirajte! Očividno vam to ni
posebno težko! (Hoče odložit plašč) Pomagajte mi vendar - ali pa vam
vaša častna beseda prepoveduje tudi to? (Renee ji odvzame plašč, nato
odloži tudi svoj plašč in cilindar). Zdi se mi, da ste vajeni takega
posla.

19.

Renee:

(Potem, ko ji je odvzel plešč ji odvzame tudi šal s glave, se opaja nad vonjem njenih las) Ha, kako to diši!

Angelo:

(s prefrigano kokotnim pogledom) Trefle incarnat.

Renee:

To so Tantalove nuko! (Odloži šal).

Angelo:

(se ogleda) Torej tu stanujete? -- In kam naj jaz položim svojo trušno glavo? -- (Smeje) Najbolje bo, če prebijeva noč tu v vestibulu. In jutri --

Renee:

Jutri -- (naglo) Angelo, prosim vas, poslušite se mojega stanovanja, seveda seni! Jaz si poiščem sobo kje drugje.

Angelo:

(nekoliko pikro) Zopet zelo korektno -- (mali premor. Renee hodi med tem gori in doli, Angelo ga opazuje in se igra s lorgnonom) Zelo me keja, Renee. Črna dobro frapiranega Crenant-Rose bi se mi prilagla.

Renee:

Crenant-Rose -- harmonična ideja! (pozvoni).

Angelo:

To počivi!

Renee:

(vzdihne, pol zase) Pa še kako!

Natakar:

(pride s desno I.)

Renee:

(natakarju) Steklenico Crenant-Rose, dobro frapirano!

Angelo:

Prav dobro frapirano. (Natakar odide desno I.) (Angelo pride k Reneeju)

Mar ni to apartno, Renee - kot nekakšno svatbeno slavje - par čaš kampanjca, da kine človeku v žilo... in potem...

Renee:

In potem?

Angele:

(migne koketno z rameni) Nič!

Katakar:

(prinese šampanjec in servira. Nato odide).

(Renee sede na levo, Angele desno in potisne paravan nekoliko v ozadje, da je prizor vidnejši.) (Renee natoči čaši).

Angele:

(dvigne čašo) Prosit! (Pijeta).

Renee:

(zase) Čim bolj se ona krepča, tem slabši postajam jaz.

Angele:

Ne, kaj takega! Že tri mesece sva moš in žena - (ironično) zvezana za vse življenje, in še vedno nisva pila bratovščine. (Udari lbnno po mizi) To morava popraviti!

Renee:

(resignirano) Pa jo pijva!

Angele:

(mu natoči) Eks! (Oba izpijeta čaši do dna, nato si obrišeta ustne v pričakovanju bratskega poljuba in gleda nekaj časa Reneeja, potem pa reče naivno začudena) No? - -

Renee:

(hitro, energično) Ne - ne! Nikarte, ob vas še zblaznim!

Angele:

Torej se me bojite?

Renee:

Vas? - Ne! Sebe se bojim. (Angele mu pogleda globoko in prisrčno v oči.

124.
25.
(v ekstazi) Ti sladka, edina sreča, stojiš pred mano, a jaz te ne
smem sgrabiti in obdržati - za vse življenje, za večno!

Angelo:

(presagana) Ti! - Ti! - Ti! -

Renee:

(se ne more več obvladati, jo privije k sebi in jo poljublja strastno
na čelo).

Štev. 16. Dvospev.

Angelo. Renee.

Renee: Ti si tak po Trefle incarnat, kot takrat.
Prečudno se meni vse to sdi - kot takrat,
spet vabi me, draži sladko - ~~simpatično~~
kot tale mila dlan...
Kar v sanjah gledal sem nekdat,
tu pred mano stoji,
vsa sreča zdaj odpre svoj raj,
kar sanjem se zgodi.

Angelo: Če te osrečil je ta san,
glej da ne odhiti,
ah glej, da ti ne sbeži!

Oba: Zdaj sem spet s tobaj, ti z mano,
srečna sva oha!

124

5. prizor.

Prejčnja. Kokozowa. Pozneje glasovi Basila in Menagera
od zunaj.

Kokozowa:

(zagleda poljubljajoči se par) Oh! Pardon!

(Renee in Angele iz objema).

Kokozow:

O, prosin, prosin, ne dajta se motiti. Kaj takega gledam rada! To dobro
de! (pride bliže) Bržčas mlad zakonski par! Medeni točni! Kaj ne?

Renee:

(v zadregi) Da - da - mlad par sva še.

Kokozow:

(sede) Prosin, ne dajta se motiti, poljubljaajta se mirno dalje. Tudi
jaz pričakujem svojega isvoljenca! Saj ga bržkone poznate - znana pariš-
ka osebnost.

Renee:

(nestrpen) Ne, nimava časti.

Kokozow:

(smehlja je) Knez Basila Basiloviča vendar poznate?

Renee in Angele:

(presenečena) Kaj?)Se ji približata).

Renee:

Knez Basil Basilovič ste rekli?

Angele:

Knez Basilovič je vaš - isvoljenec?

Kokozow:

(dopadljivo) Seveda, seveda! Pa še kako! Tri leta sem še knezu zvesta.

Renee in Angele:

(se s velikim zanimanjem približata Kokozowi).

Angele:

Zelo zanimivo!

15.

Kokozow:

(dopadljivo) Kaj ne? - Še kot poročena žena sem mi bila svesta!

Renee:

Saj to je krasno!

Angole:

Prekrasno! (Se sučeta okoli Kokozowe).

Kokozow:

Gospoda se tako živo zanimata za mojo srečo!

Renee:

O, selo živo se sanjiva, kaj ne Angole?

Angole:

In se vaš ženin ne more več premisliti, tudi če bi hotel - ?

Kokozow:

Če bi hotel? Kaj vendar mislite? Ničeveo! Skoraj vsak dan prejmem od njega žarka pisma.

Renee in Angole:

(veselo) Ali res?

Angole:

Pisma so tudi na svetu? Krasno!

Kokozow:

Da, krasna so! Knez je moj in mora moj ostati!

Renee:

(sklene roki) Amen!

Angole:

~~isključivo~~

Angole:

Da, on mora vaš ostati! Držite ga trdno z vso svojo nikavnostjo, samo ne izpustite ga več iz rok.

Renee:

Za božjo voljo, le ne izpustite ga!

150.

Kokozow:

Moj Bog, to bo presenečenje za mojega Basuško, kadar me zagleda tukaj - plaval bo v blaženosti!

Renee:

In še kako bo plaval! (vesel).

(Od zunaj se čuje glasno govorjenje Bazila in Menagerja).

Basil:

Povejte grofu, da ga pričakujem v foyeru.

Kokozow:

(se zdrzne) On je! - Ne smed' me takoj videti, toliko veselja naenkrat bi bilo preveč. Pokazati se mu hočem polagoma. (Sede za paravent).

Renee:

Da, naenkrat bi bilo preveč! (Angelo) Fusti naju sama - zdaj bo počilo! (Pomakne paravent spat naprej).

Angele:

To žensko so nama poslala sama nebosa! (Odide hitro v mali restavrant v levo II, kjer se skrije, toda za občinstvo vidno.)

6. prizor.

Renee, Basil, Kokozowa (za paraventom), Angele levo zadaj.

Basil:

(Pride z leve I. Reneeju) / Ah, tukaj ste?

Renee:

(kaže za paravent) Pst! Pst!

Basil:

(neumno, vprašujoče) Vi ste - -

Renee:

Pst! (S skrivnostnimi gestami kaže na paravent).

Basil:

(tišje) Kaj pa je?

111

Renee:

(šepetaje) Ona! (kaže na paravent).

Basil:

Ah - (kaže na paravent) Ona? (šepetaje) Gospod - kot nož svoje žene odpeljete moje nevesto kot svojo ženo, ko ste mi dali častno besedo, da boste^s svoje žene ravnali kot mi s mojo nevesto! Vprašam vas samo eno: Ali sem - prišel - že - prepozno? (Stoče) Prepozno?

Renee:

Gospod, vi dvomite o besedi, ki jo je dal kavalir?

Basil:

(ga oetro pogleda, nato mu ginjen poda roko) Hvala vam! Odvalila se mi je skala s srca... (K srcu) Oh, ne počí mi, srce. (Se obrne k paraventu) (polglasno) In zdaj, oboževani angel, si moj!

Renee:

(patetično) Bodita večno srečna!

Basil:

(se plazi ves blažen k paraventu) Oh, ne počí mi, srce! (Odstrani paravent. Ko zagleda Kokozovo s rasprostiranimi rokami, ostrimi kot okamenel).

Angele:

(je medtem prišla s leve II. Renee ji hiti nasproti in ji poljubi roko).

Kokozow:

Bazuška! Oh, to veselo svidenje! (Ga objame in povede v ospredje).

Basil:

(Zapazi Angele, se skoro onesvesti) O zmalja, zdaj me počíri!

Kokozow:

(Reneeju in Angele) To je on! (Kaže Basila) (Potem Basilu, kaže Reneeja in Angele) Gospod in gospa, mlad zakonski par, sta se tako zelo veselila najinega svidenja.

Basil:

(ves potrt, zase) Verjameem! (bosen, s stianjono postjo Reneeju) O, vi - vi - -

Renee:

(mirno) Je Angele svobodna ali ne?

Bazil:

Ne, ne - molčite - vračam vam vašo častno besedo!

Renee:

In jaz vaših 500.000 frankov.

Bazil:

(obupan) To sem pa dobro naredil!

Kokozow:

Pojdi, Bazuška, da s prvim vlakom odpotujeva v domovino. (Se obesi Bazilu za roko).

Bazil:

Da, izginiva!

7. prizor.

Prejšnji. Juliette in Brissard prideta z ulice).

Brissard:

Ah, tukaj ste?

Juliette:

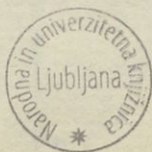
Midva sva že poročena.

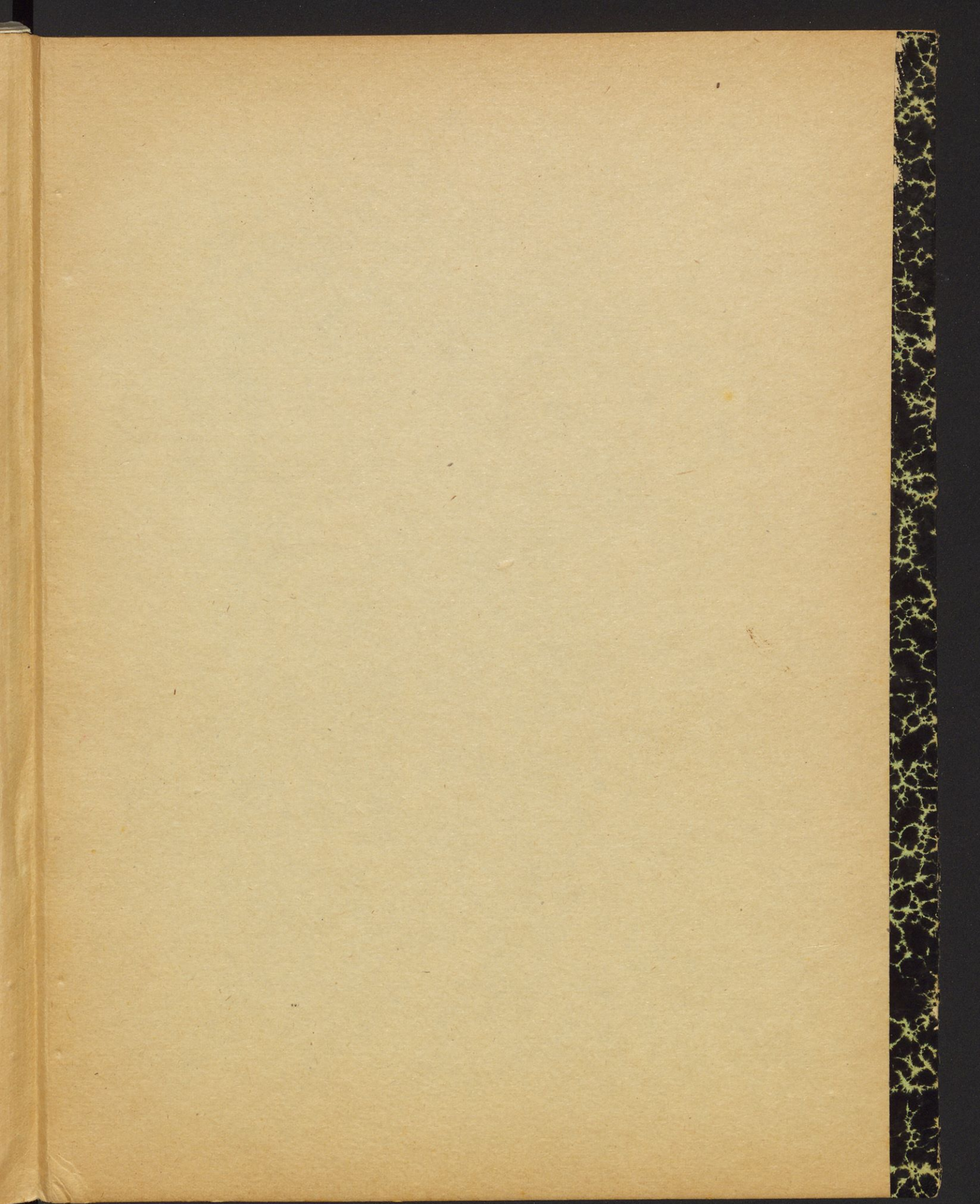
Štev. 17. Končni spev.

Brissard, Juliette, Angole, Renee:

Deklič moj, deklič moj,
jaz sem tvoj, se ne boj.
Deklič ti veš, kako gorke
tobe le ljubim snir samo.

K O N E C .

NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIZNICA

GS

II 701 140

200807208

COBISS